

Çarsaf

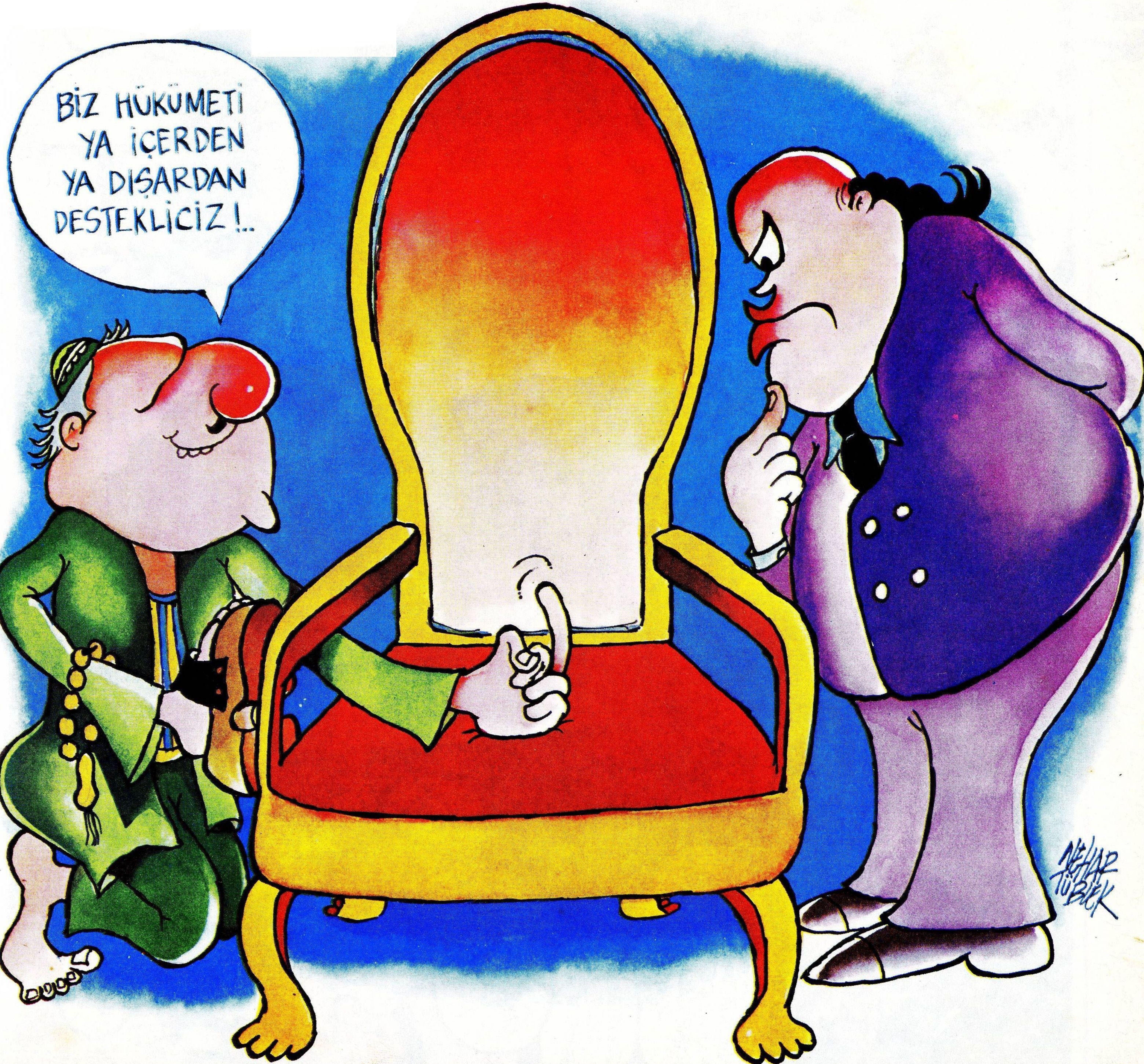

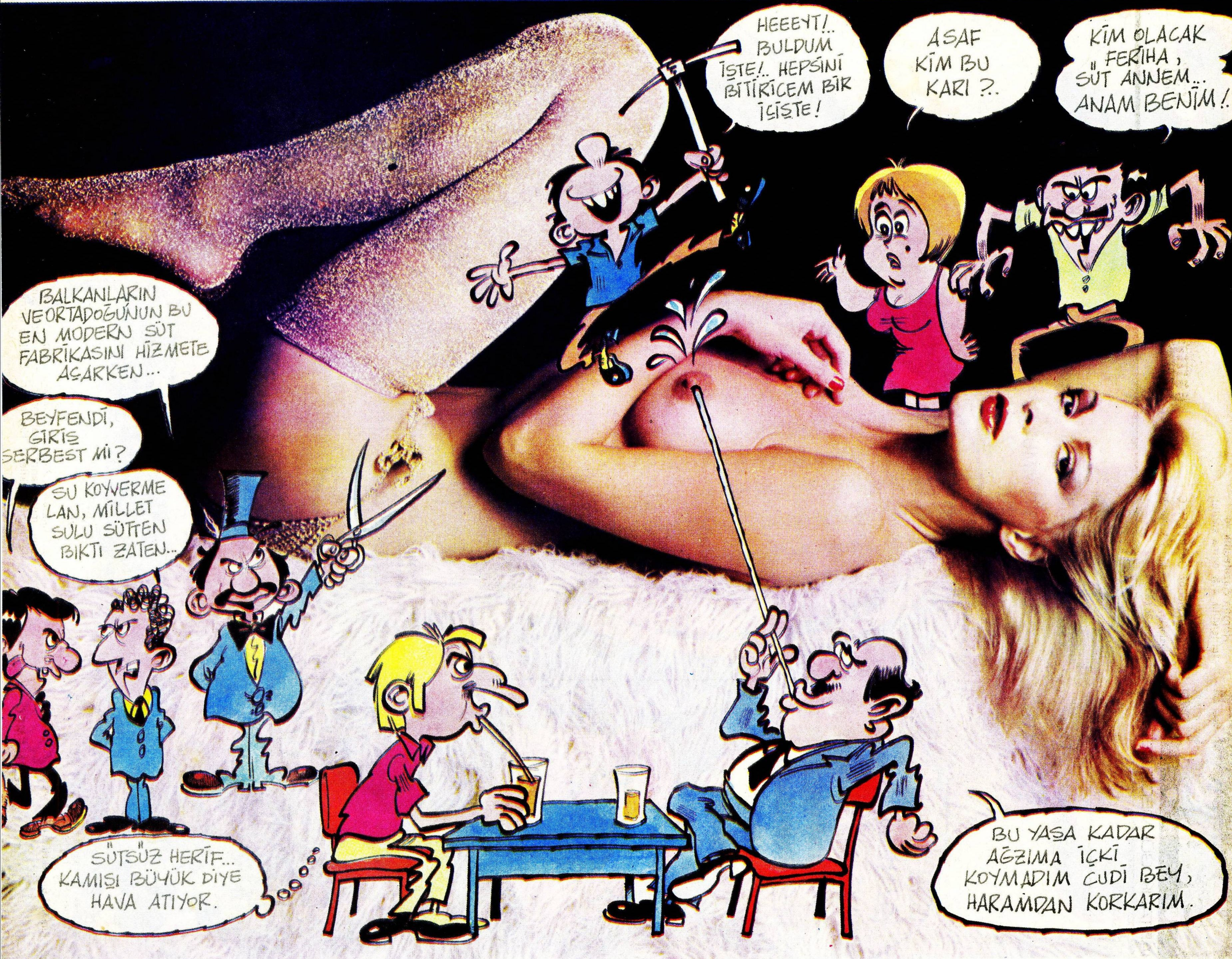
SAYI: 29

13 TEMMUZ 1977

250 KURUŞ

İNADIM İNAT

İKTİDAR, yeni bir cephenin kuruluş hazırlıkları içinde.. Bu verniği, yaldızı, sır'ı çatlayıp dököl-müş M'li bir cephe olmayacak gerçi.. Ama görüyor-sunuz; portresi, aynı hesap ortaklığının eliyle çizilecek.. İlk kazmalar, aynı avuçların savurduğu doğrul-tuda toprağı oyacak.. İlk harç, temele aynı köreklerin dilinden akacak.. Çünkü bu, kimselerin oluşacağına ihtimal vermediği eski cephenin bir uzantısıdır. Ve düpedüz, eski ağıza, eski taam..

Demirel, yeniden cephesini kuruyor.. Cephe, ki-me karşı kurulur? Düşmana.. Bu düşman kim mi? İlahi... Siz, o ben..

Sınır dışı bir düşman değil yani. Köküyle, kökeniy-le, sınır içi.. Bugün artık muhalif diyebileceğimiz oy sayısı, da düşünülürse, Türkiye nüfusunun altı; ya da yedide biri... Üstelik, elinde ne jeti var, ne de topu, tüfeği... Ama, bizim cepheçilerin çıkarlarına ters düş-üyor tüm fikir, inanç ve ilkeleri..

Bu düşman, toprak istemez.. Ülkenin bağımsızlığı-na, göz dikmiş de değildir... Onun bütün dileği, vatandaşın güvenliği korunsun.. Memur, her an atıl-ma, sürülme kaygılarıyla kabuslar görmesin... Hazine yağma edilmesin.. Bir takım olanaklar, yaran ve bira-deran'a peşkeş çekilmesin.

Ama o, bu isteklerin restini masaya serdi mi, serdi: Hasımdır, düşmandır, halidir.. Ve, onun karşı-sında bir cephe kurmak farzdır.

Şimdi, bu cephe oluşadursun, bütün Süleyman Bey'i tanıma ıddiasında olanlar, bir kez daha yanıl-mışlardır.

SİZ; seçim meydanlarında onun saygınlığını minicik minicik parmaklayan Erbakan'la, yeni bir ortaklığa gidebileceğine ihtimal veren tek kul tanıyor musunuz? Evet, vermiyorlardı; çünkü, kendi yorumla-rını değil, yine Süleyman Bey'in sözlerini, tavırlarını dile getiriyorlardı:

Onun, yirmi dört aylık beraberlik döneminde, çek-tiği çileleri yana yakıla anlatışını... Dertten ağaran saçlarını, tutam tutam gözlerle sokuşunu.. Ve nihayet,

Ecevit'in yedi ayda soluğunu tüketen çeki taşıını, yirmi dört ay taşısa da aynı hırsla sırtından atışını..

Demirel'in düne dönmemesi, için pek çok neden vardı.. Fakat o, döndür-di.

Cumhurbaşkanı'ndan, sağ duyu sa-hibi en basit vatandaşa kadar, çoğunluk ülkenin pembe geleceğini bir CHP-AP beraberliğinde mi görüyordu? Süley-man Bey, bunun tam aksı bir ıddia ile ortaya atıldı.. Kendi kendisiyle çelişkiye düşme pahasına.. Bu yaptığı, "Tökür-düğünü yalamak olmasına... Ve, düne kadar "Nuh deyip, peygamber" deme-yen bir Ecevit'in bile, bu formüle yata-cağını ilân buyurmasına rağmen..

Süleyman Bey, bütün bunları yapar-ken, hangi düşmanı alt etmek amacını gütmektedir? Güvenlik, özgürlük, va-tandaş arasında eşitlik isteyen iç düşmanı..

SİMDİ bu Türkiye'de kurulmakta olan üçüncü cephe.. İkinci ve üçüncüyü kurma şerefinin Demirel AP'sine ait olduğu şüphesiz.. Ya ilkinin baba-sı?.. Malum, Demokrat Parti.. O da, Vatan Cephesinin yaratıcısı..

Ne tuhaftır ki, yıllardır bütün bu iç cephele, hep Cumhuriyet Halk Partisi'ne karşı kurulmuştur.. Dün İnönü'nün CHP'sine.. Bugün de Ecevit'inkine..

İlk iki cephe, dağıldı.. Birinin adındaki Vatan, ötekiindeki Millet sözcüklerine rağmen.. Çünkü, ilki Vatan adını taşıyordu ama, vatan içinde ayrı bir va-tan yaratma çabasındaydı. İkincisi de dağıldı neden? Çünkü, kendi dışındakini millettan saymıyordu. Ve, her ikisinin de üstüne üstlük harcı sevgiyle, içtenlikle değil; hissimla yağrılmıştı..

BUGÜNE kadar Demirel'e çok sıfat yakıştırıldı.. Tartışılan yöntemlerine rağmen, iyi bir potillika-çı olduğu, çoğu kez ileri sürüldü.. Biraz da yakasın-daki arı rozetine bakarak, onun hep hesap adamlığından dem vuruldu.. Sabırlı, hazımlı oluşu övüldü..

Fakat, şu dönemde, onun hiç bilinmeyen bir yüzü daha ortaya çıktı: İnadi... Bugün ilk tohumları ekilen yeni cephe, tüm gücünü Demirel'in inadından almak-tadır.

Benimse, bu son cümlede, bütün iyi niyetimle değinebileceğim, bir başka lider ile ilgili son anı olmaktadır... O da cepheci, o da inatçı olan bir lider..

Kim mi? Bileceksiniz canım: Adnan Menderes..

ÇETİN EMEÇ

Hayvanlar
koklaşa
koklaşa,
politikacılar
bileklerini
sallaya
sallaya
anlaşırlar...

Meclis'e "NAH" girdi!

Yazan: Hikmet Feridun ES

BİR sayın mebusun özgeç-mişi: Medenî hâli: Evli, 4 çocuk babası; Yaptığı sporlar : Tekwando, karate, yağlı güreş, Siyam boksı, Kung-Fu, Bildiği diller: Türkçe, Tarzanca, Kuşdili Saatça...

Efendim? "Saatça mı? O da nesil?" demeyin. Basbayağı saat-ça. Yani kol saati lisansı!

Biliyorsunuz, zamanımızda kol saati ile konuşmak, yani "bi-lek saati dili", İngilizce'den de, Fransızca'dan da, Almanca'dan da, daha geçerli ve yaygındır.

Bir kere, çoğu politikacıları-mız, Meclis'te olsun, dışarıda olsun, hep "kol saati göstere-rek" fikirlerini, memleket dava-larını, meramlarını anlatıyorlar. Ne demiş eskiler: "Hayvanlar

koklaşa koklaşa, politikacılar bi-lek saatlarını sallaya sallaya an-laşırlar," demiş. Doğrudur. Meclis'te artık diller konuşmu-yor...Eğer saatça bilmezseniz, konuşulanlardan hiç bir şey an-lamazsınız. Meselâ dinleyici baltaklarından: "Halkçı Ecevit!" sesleri yükselmeye görsün. Ce-vap vermek isteyenler hemen ayağa fırlıyor. Dinleyici locala-rına doğru kol saatlarını kaldırıp bileklerini kibarca, aşağı-yukarı sallıyor! Hem de kadın dinleyi-cilere. Ne zarif jest!

Evet, bilek saati Türkiye'de artık politika dilidir. Grameri, kuralları vardır.

Biz de bunu düşünerek ve bir kültür hizmeti olarak, bu hafta

bir "Kol Saati Dili Ansiklopedi-si" yayınlıyoruz.

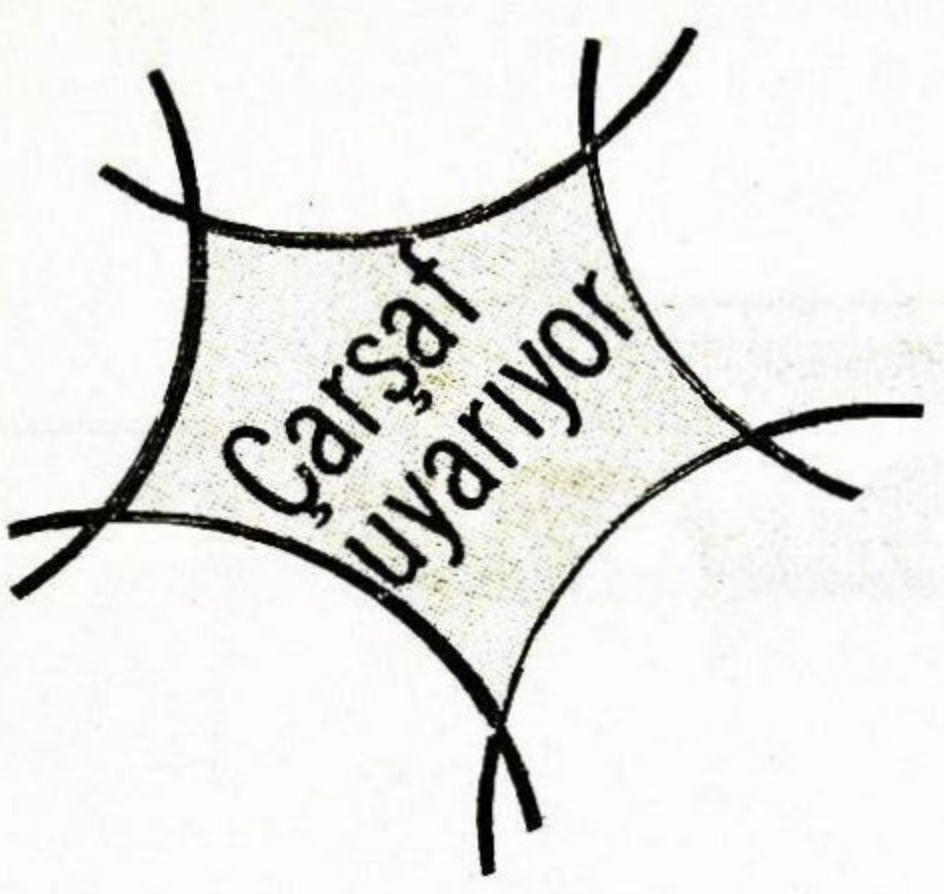
HAREKETLER

Kol saatli sağ bilek sallanın-ken, sol avuç sağ bilek etrafında bir halka şeklinde tutulur. Sol el ile böylece kavrandıktan sonra, sağ elin yumruğu aşağı yukarı sallanır.

ANLAMLARI

1 kere sallamak: Olmaz!
2 kere sallamak: Olmaz dedik ya, lan!
3 kere sallamak: Naaaaaa! Aldın mı?!

4 kere sallamak: Toz ol lan başımdan! Alırım paçanı!.

Yazan:
Vedat SAYGEL

Bu düzen değişmeli, bakanlıklar gelişmeli!..

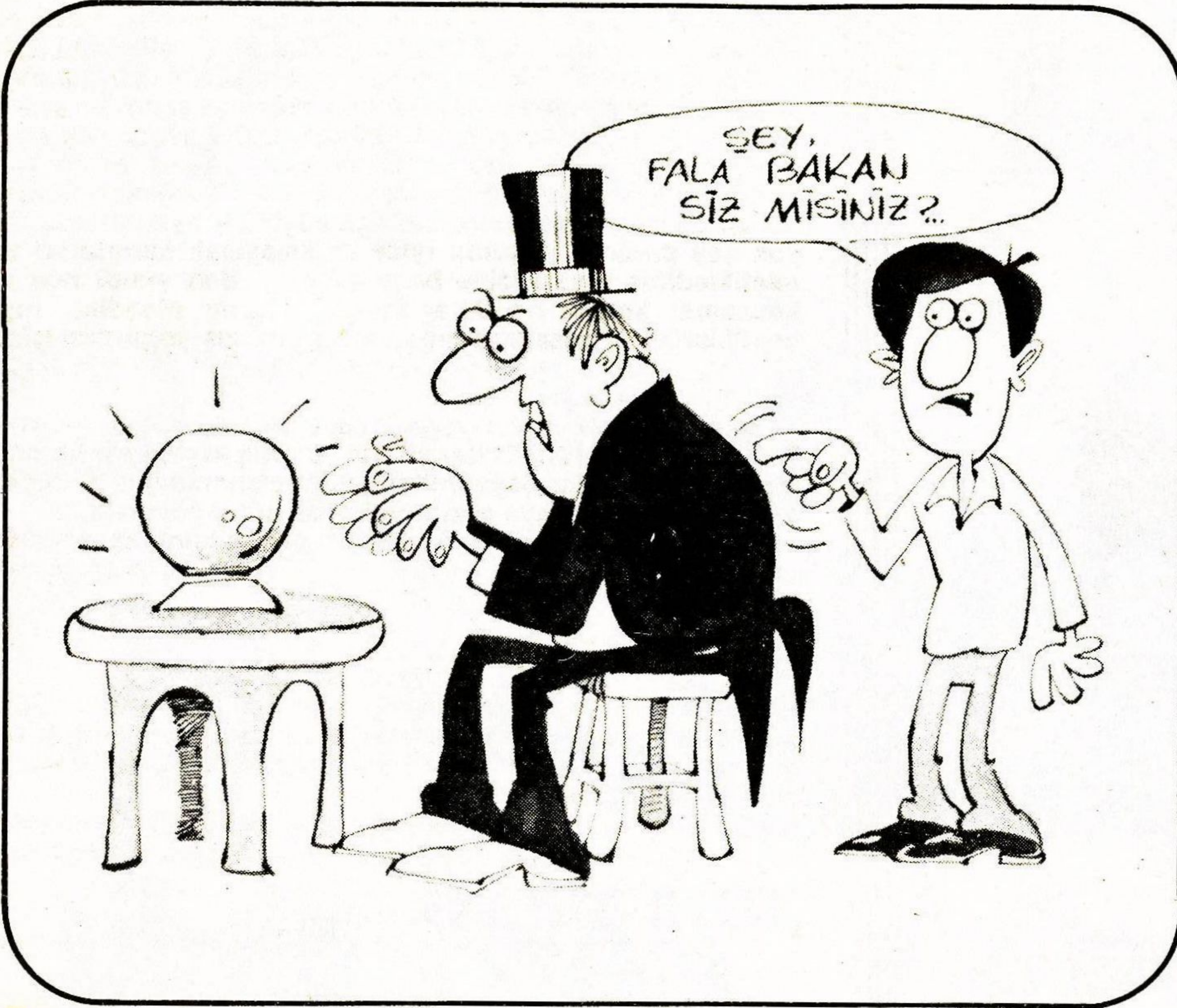
KALKINMA nutukları çekildikçe, koalisyon hükümetlerinde bakan sayısının çoğaldığını gören ÇARŞAF, adının gizli tutulmasını isteyen bir iktidar yetkilisine, bu sayı artışının bilinçli olup olmadığını sordu, aldığı cevap şu oldu:

- Bunun iki nedeni var: Birincisi, hükümet kurma pazarlığına giren partilerin çok sayıda bakanlığa talip olması.. İkincisi, bakan sayısı arttıkça kalkınma hızımızın, yüzde dokuzu bulması... Örneğin geçen beş yıllık plan döneminde 100 metreyi

tam iki kez solda 0'la bitirdiğimiz halde, nedense rekorumuz tescil edilmedi.

Bu yüzden diyoruz ki, mevcut bakanlıklara yenileri eklenmeli, hızlı bir kalkınma ondan sonra beklenmeli. Söz gelişi, neden bizim de bir "Yıldız Sayma Bakanımız" olmasın?.. Eller uzayı fethederken, bakanımız uzun vadeli, düşük faizli kredi alabileceğimiz yeni gezegenler bulmasın?

Teşekkür edip yanından ayrılırken o, kurulacak daha bir sürü bakanlığın adlarını sıralıyordu.

NASIL HABER ALDILAR?

SİZ, pazar günü oylamada kimseler güvenoyu alamadı sanıyorsunuz di mi? Elhak verildi güvenoyu! Kime mi verildi? Tabii ki Yahya Demirel, Akgün Erbakan ve Şükrasina. Peki bu talihli.....sırlar nasıl haber aldılar acaba güvenoyuna mazhar olduklarını?

Bulup görüştük, bakın neler anlattılar:

Yahya Demirel: -Ben, güvenoyu aldığımızı bölüğün helâsında öğrendim, abicim! Bî rahatladım ki sorma!

Bundan sonra da Ticaret Bakanlığının içine rahatlayacağım zaten. Millet.. pardon vekillerimizin gösterdikleri bu güvene layık olabilmek için, gelecekte daha fazla çalışıp mobilya yerine sunta falan satmak ne kelime, kesilmemiş ağaçları fatura edeceğim artık. Sonra, ben boğuna başımı derde sokmuşum canım, davul tozu ile minare gölgesi daha fazla vergi ladesi sağlıyormuş. İsviçre ile anlaştım, ihrac edeceğim efemi Sıkıysa hayali ihracat desinler bakalım!

Akgün Erbakan: -Güvenoyu alacağımızı biliyordum zaten muhterem kardışım, benim için sürpriz olmadı. Bu güvene mazhar olabilmek için, az mı komisyon koklattık? Fakat bundan böyle bar kapatmaya falan paydos. Ağabeyimin ağır sanayi hamlelerine yürekten destek olacağımı ve komisyon hakkımı yüzde elli nisbetinde arttıracığımı ilgililere duyuruyorum. Yüce Meclis'imizin güvenoyu demek, bizim dümensuyumuz demektir. Vatan sağolsun!

Profesör Aksoy,
"Demirel, idi
Amin'in
beyazıdır"
dedi ...

Idi Amin, Profesör Aksoy'a fena bozuldu!

"Sizdeki Sülü, bizde bir sürü!"

ÖZEL muhabirimizin Uganda'dan tamtamlı aldığı habere göre, hukukçu milletvekili Muammer Aksoy'un, "Demirel, idi Amin'in beyazıdır." demesi, adı geçen kişi tarafından olağan karşılanırken, bu benzetmeyi kendine karşı yapılan saygısızlıkların en büyüğü sayan ve hirsinden ülkesindeki İngilizleri ayağının altına halı gibi yayan

Idi Amin, haberi ulaştıran İstihbarat Bakanı'nı meyve bıçağıyla önce bir güzel soymuş, sonra üç lokmada bitirerek, eh şöyle böyle doymuştur.

Birkaç sağ partinin başını yiyerek kendisiyle aşık atılmaya çağını belirten başkan, sözlerini şöyle tamamlamıştır.

"İki lafın başında (Çok partili hürriyetçilerle demokrasiyi hazmetme-

miz lazımdır) demesine bakılırsa, yediklerini hazmedemeyen bir lider, vaktinden önce gider! Bakanlar Kurulu'nun yarısını yediğim halde, midemden şu kaddarcık şikayetim yok. Bu nedenle benzetmeyi yapan şahsı lanetlerken, bilhassa şunu belirtmek isterim: Sizde bir SÜLÜ, bizde bir sürü...Varsa kendine güvenen, hodri meydan"

BEYFENDİ
BU DA FOTOĞRAFINIZIN
ARABI

KARAVANA

Yazan:
Hüseyin
ZURNA

CACIK...

ÖNCE efendim, hiyarı bir güzel soyarsınız. Elbette koyacak bir şeyin varsa ve de içine konacak bir şey bulursan, bir güzel koyarsın. Sonra efendim hiyarı şöyle uzunlamasına önce ikiye ikiye, sonra dörde, ta köküne iki parmak kalıncaya kadar bölersin. Ama kökünü bölmeyel. Bölmeyel ki, hiyarın dört ince bölümü de, bir arada durabilsin.

Sonra efendim, o dörde bölünmüş hiyarı yan yatır, bıçakla ince ince kesersin. Ustası, cacıklık hiyarı böyle hazırlar. Sen bu kafayı değiştirmeyen, bak ben sana söylüyeyim, yedi sülâlenin geçmişini kazılar. Köküne iki parmak kalana dek, uzunlamasına dörde bölünmüş hiyarı yan yatırıp ince ince kestirir mi, hiyar çentik çentik doğranmış olur. Eşekli yokuşa sürersen, bu sıcakta ne yaparsan yap, mutlaka kışından solur.

Hiyarı o biçim çentik çentik doğradın. Tamam mı? O bana görmek istediğim şeyi, neden acaba göstermiyor, sanki görürsem dayanmam mı? Öyle bir dayanırım ki, Allah Allah.

Sonra efendim, bir kâse yoğurdu, genişçe bir çanağa şöyle kaşıkla, iyice sıyırarak boşaltırsın. Üstüne de yarım bardak su dökersin ve başlarsın çanakla yoğurdu hızlı hızlı karıştırmaya. Karıştırma çalkalaya, çalkalaya karıştır, yoğurt ayrı olur. Plajda Seval'in bacaklarını gören, elbette hayran olur. Seval'in bacaklarını ayırarak, kalçalarından şöyle bir hampazladın mı, yok şey pardon, yoğurdu iyice çalkalayarak karıştırdın mı, çentiklediğin hiyarı içine boca edersin. Sen şimdi boş ver kocasına, kocası ne derse desin... Sonra efendim, hiyar çentiklerini de boza kıvamında sulandırılmış yoğurdun içinde yine bir güzel karıştırırsın. Şimdi aklından onu çıkar sen, pırcıkla bitir bok yarıtırsın.

Çentik çentik hiyarı yoğurt çanağının içinde karıştırdın. Tut ki Halime'yi İdris'e karıştırdın. Bir diğ sarmısak havanda bir güzel döversin. Şayet hükümet, hoşlanmadığın bir biçimde kurulursa, kimseye çaktırmadan bir güzel söversin...

Dövdüğün sarmısak da, hiyar çentiklerini karıştırdığın yoğurt çanağının içine döker ve yine kaşıkla, bir güzel karıştırırsın.

KARİŞTİRACAKSIN oğlum. Hep karıştıracaksın... Önce yoğurdu suyla karıştıracaksın. Sonra sulu yoğurdu hiyar çentikleriyle karıştıracaksın, sonra hiyar çentikleriyle karıştırılmış sulu yoğurdu, dövülmüş sarmısakla karıştıracaksın. Ve iyi karıştıracaksın...

Sonra efendim, hiyar çentikleriyle ve dövülmüş sarmısakla iyice karıştırılmış sulu yoğurdun içine, bir kaşık zeytinyağı dökersin ve yine karıştırırsın...

Oğlum söyledik ya, hep karıştıracaksın... Buna cacık derler, cacık... Anladın mı, hıyarı? Silvan, Siverak, Varto...

Sonra efendim, hiyar çentiği, dövülmüş sarmısak ve bir kaşık zeytinyağıla çanakta karıştırdığın sulandırılmış yoğurdu, daha gösterişli küçük kâselerle bölersin. Üstlerine bir iki tutam dereotu... Ve servisi yaparsın. Yooook, o dediğini, ancak verirse yaparsın...

Benim söylediğim cacık... Ancak cacığı böyle yaparsın... Ne koalisyonu bel Hiyar, su, yoğurt, sarmısak, zeytinyağı ve dereotu koalisyonu mu? Oha!.. Şimdi siyaseti cacığa da karıştırma. Anladık, hep karıştırma, ama bu cacık... Senin dediğin gibi koalisyon değil.. Cacığa mı döndü diyorsun... Şimdi beni söyletme, sen boyundan büyük nane yiyorsun...

Cacığı anlattık sana.. Koalisyonu değil.. Büyüklerin konuşt mu, çeneni tut, önünde saygıyla eğil!

Cacık, cacıktır. Ayperli'nin göğüslerine bakma, o daha bir damlacıktır.

Cacık yazın pek lezzetli olur. Koalisyonu cacıkla karıştıranlar da, laf aramızda bir parça keriz olur...

İşte bu kadar... Madem o fırsatı da kaçırdın, güt derdine yan, kıyamete kadar... Cacık, cacıklık, cacık, cacık, cacık, cacık... Haydi oradan, sersem, ahmak, budala, kaçık!

SÜLEYMAN BEY HAKLI:

Çizen: Gürcan GÜRSEL

Turşu kurmak zor iştir!..

Önemli
not:

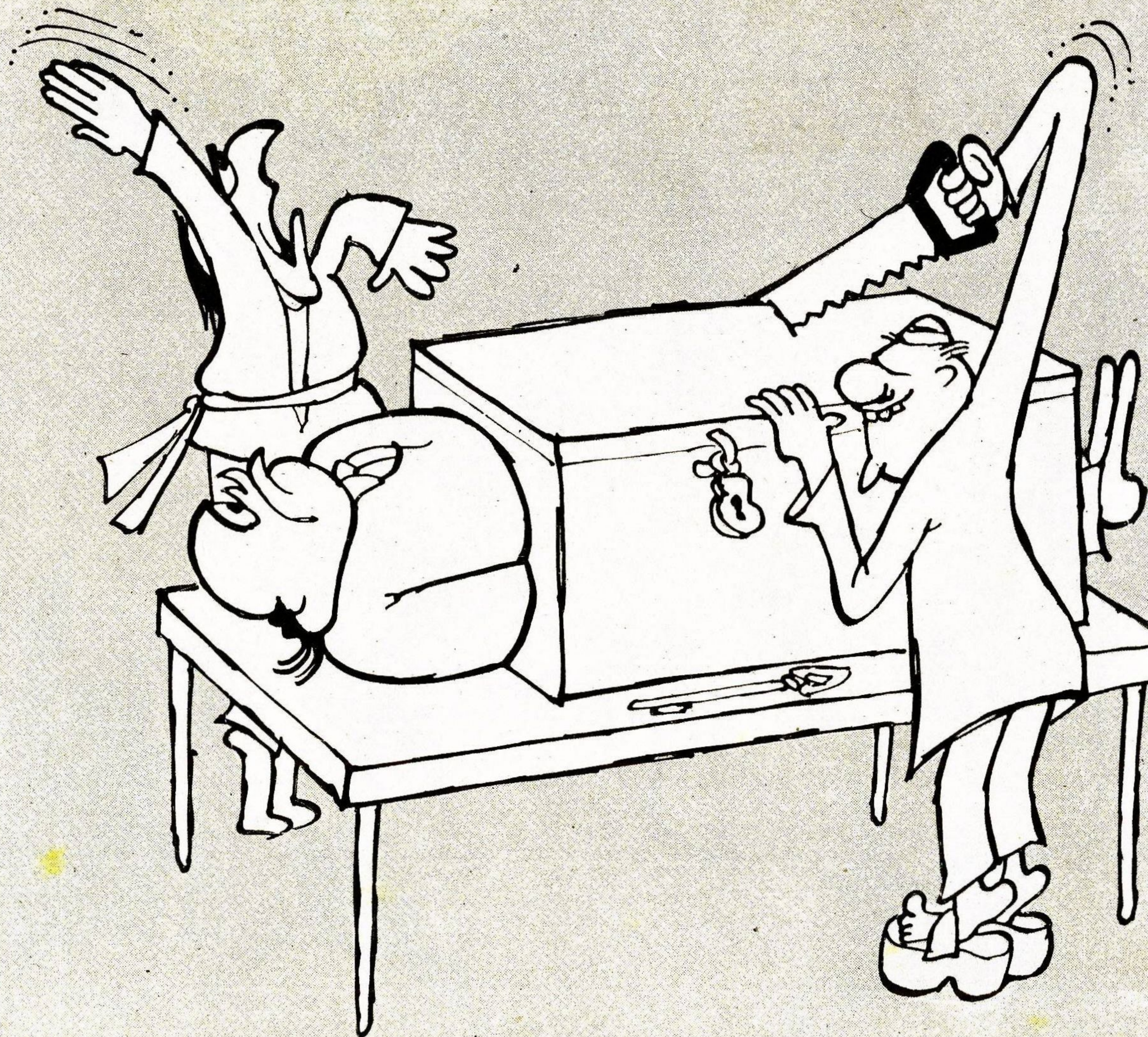
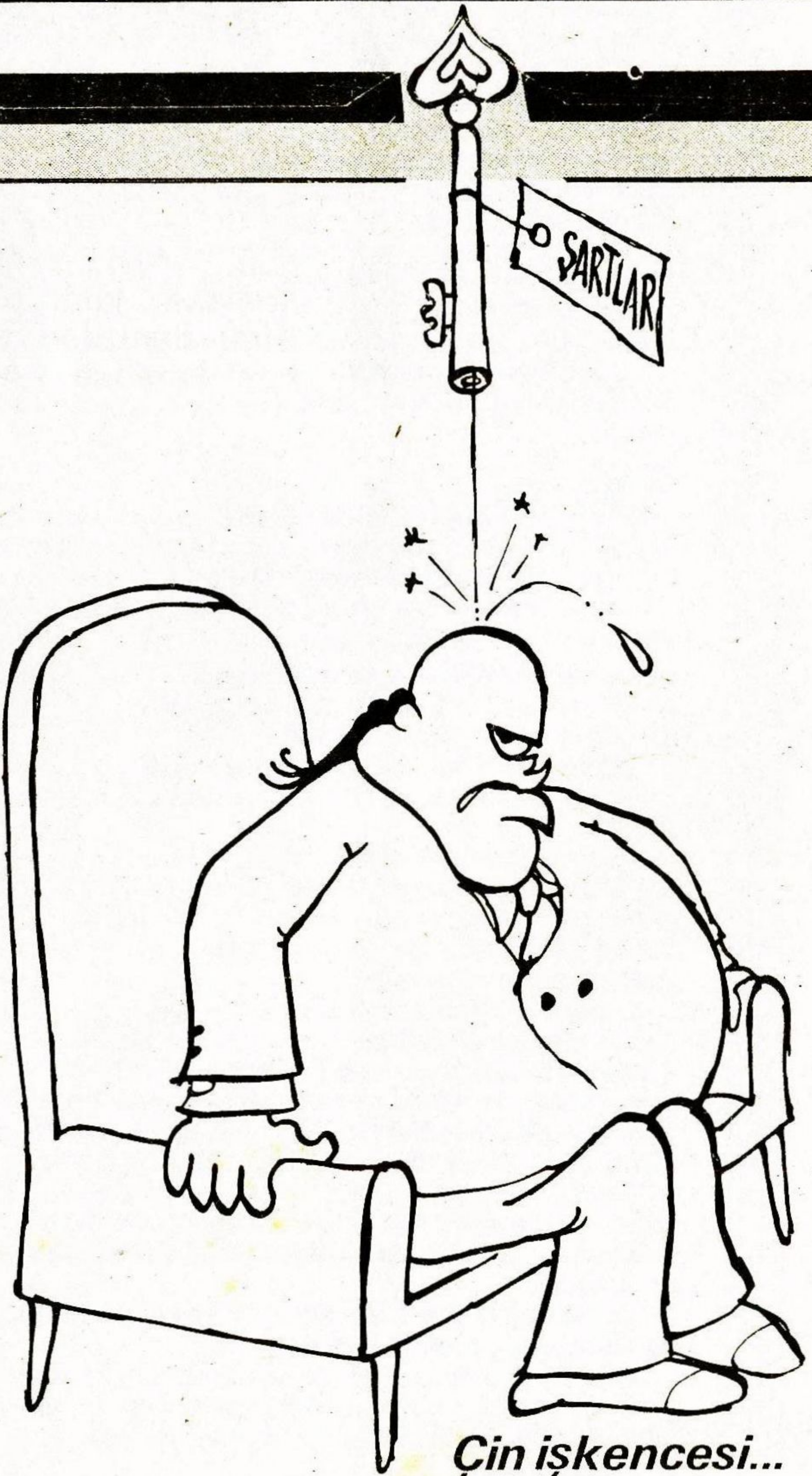
Aman; turşu kurarken,
hükümet kurmadaki
sabırsızlığı göstermeyin

KURACAĞIN, hükümet olsa kolay.. Görevi alır almaz, köşkün kapısında başına "İç ve dış meselelerin ağırlığı karşısında, memleketi daha büyük bunalımlara sürüklememek için..." diye başlayan parlak bir nutuk çekersin. Sonra hepsini ekersin. Güvendiğin partilerle, iş olsun diye şöyle bir görüşme yaparsın... Kabinenin çatısını çatarsın!

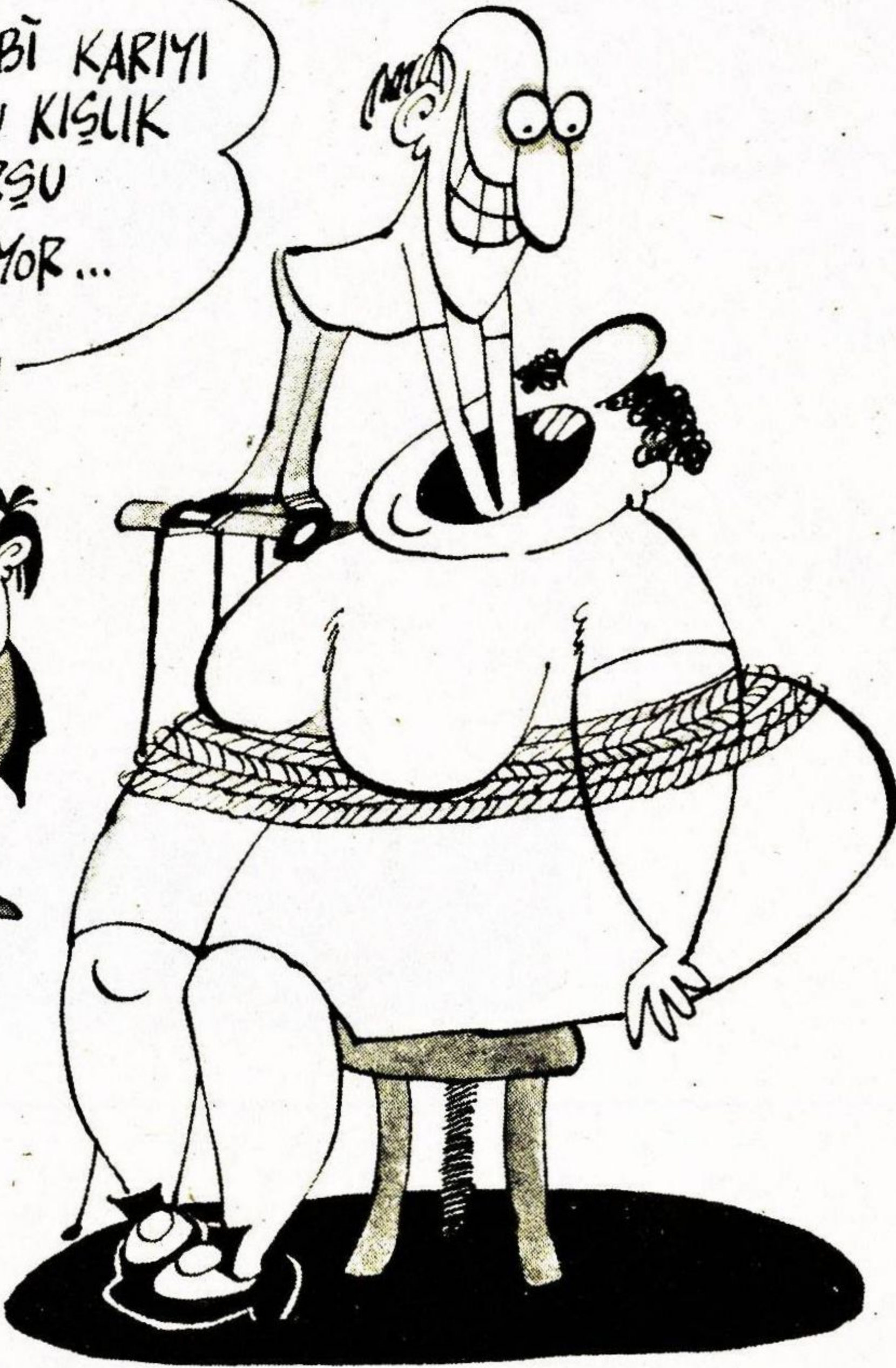
Kuracağın, hayal olsa, daha da kolay... Gözlerini bir yumdun mu, tüm güçlükleri çaba harcamadan yenersin. Sonra düşünö gerçek sanıp uygulamayı denersin.

Oysa turşu kurmak, hükümet kurmayı anımsatmaz. Hıyar, patlıcanı; patlıcan kabağı kandırmaz. Önceden hazırlayıp, birkaç su yıkadığınız malzemeyi bir küpe atarsınız. Yeterince su koyup, tuzunu, sirkesini katarsınız. Ağzını sıkıca kapatıp, hava almamasına bakarsınız.

İki, üç ay sonra turşunuz hazırır.. Ne var ki, zamanı ve ölçüyü kaçırsanız, beklediğiniz sonucu alamazsınız. Turşunun tadına varamazsınız. Zira, kimi diri kalır, kimi erir... Sebzeler aynı cinsten olmadığı için, çoğunlukla ummadığınız sonucu verir!

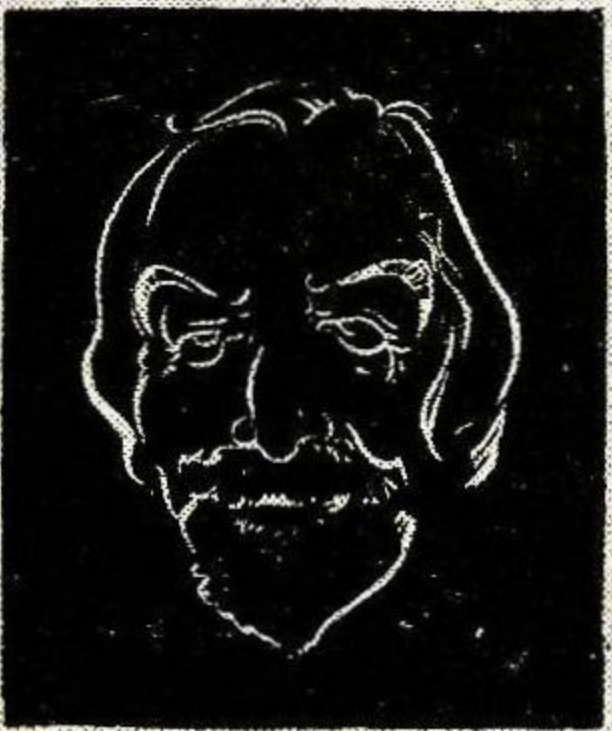
KÜP GİBİ KARIYI
BULDU KİŞİLİK
TURSÜ
KURUYOR...

EVLİLİK İNİ GİDİYOR DA, KARIM BENİ
GÖRÜNCE NEDEN GÜLÜYÖR ANLIYAMIYORUM !..

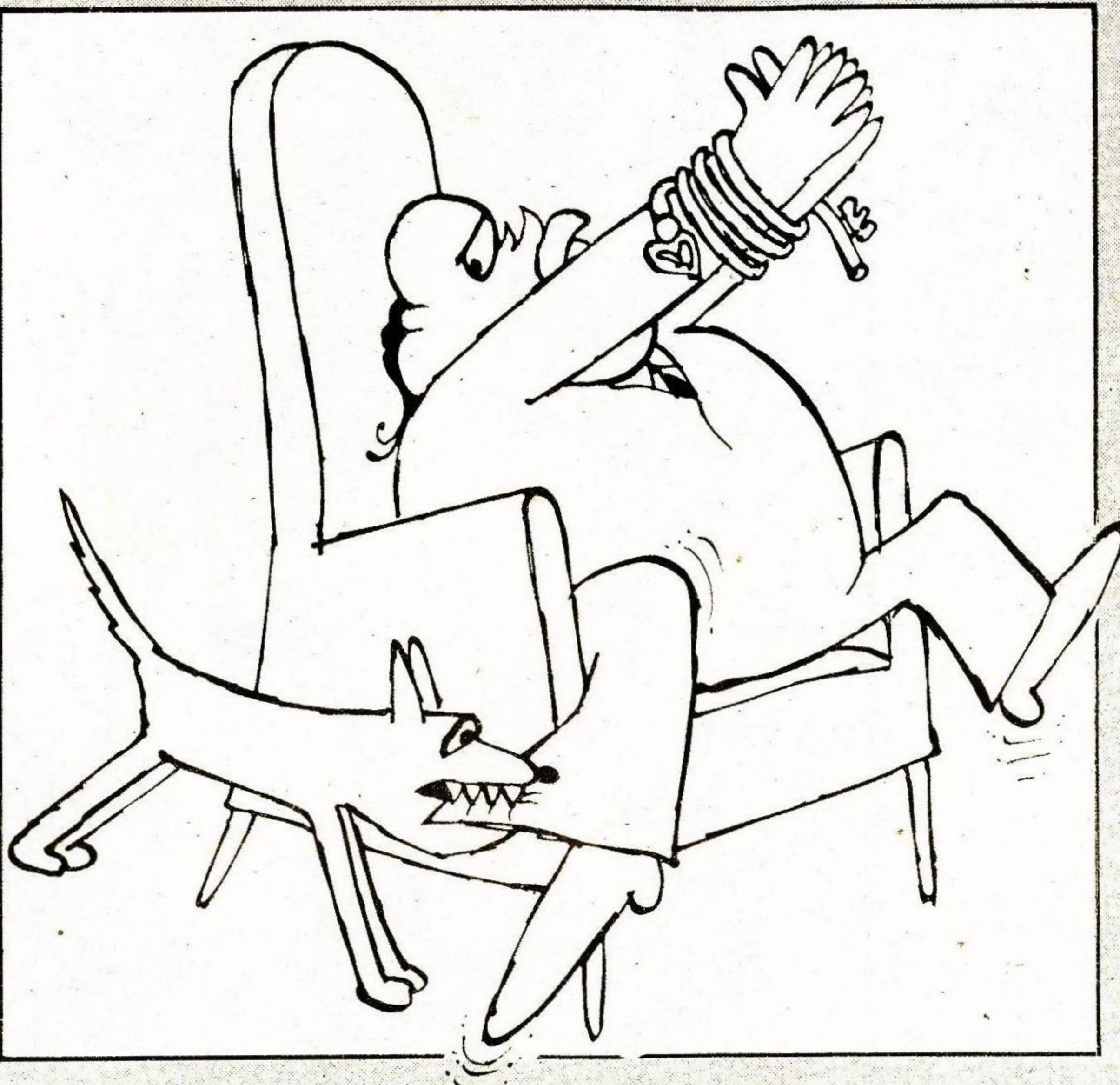

**Suratını
neden astı,
kahkahayı
neden bastı?..**

HAFTANIN POLİTİKASI'Nı
ben de fırçaladım

NEHAR
TUBLEK

HERKESİ ayrı biçimde halk etmiştir Yara-
dan... Kimi züğürtlükten hoşlanır, kimi paradan...
Kimi denizden zevk alır, kimi karadan. Ama bira-
der, bir gülücük için tam 12 yıl da geçer mi aradan?
Sorduk, soruşturduk, kadıncağız yerden göğe haklı. Nedenşe ince he-
saplara ermiyor erkeklerin aklı. Kendi ifadesiyle, ev-
lendiği gün dünyayı toz pembe görüyordu. Ufak tefek can sıkıcı olaylara boş veriyordu. Temelden değişecekti yaşamı. "Ba-
bam acaba kapıdan nasıl girecek?" korkusuyla bek-
lemeyecekti akşamı.
Oysa daha ilk gün, şa-
şıp kalmıştı. Babasının yerini, artık kocası almış-
tı. Erkeğinin sağda, solda, "Bir kerecik güldüğünü görsem kurbankeseceğim" dediğini duydu, ete hasret giden fakir fukarayı göz önüne alarak, şeytana uy-
du. Bastı kahkahayı. İş kalenderliğe verdi, ülkenin et sorununu çözerek mu-
radına erdi!

Garsaf
DOLUSU
KAHKAHA

KARISINDAN boşanmak isteyen adam, derdini anlattıktan sonra, avukat sordu:

- Pekî ama, sebep?..
- Bir başka erkeğin yanın-
da bana "aptal" dedi.
Avukat güldü:
- Fakat beyefendi, mahke-
me bunu boşanmayı gerekti-
recek bir sebep saymaz. Size
neden "aptal" dedi?

Anlatayım: Geçenlere alışılmışın dışında eve biraz erkence geldim. Yatak odasına girdim ki ne göreyim? Karım, hiç tanımadığım yabancı bir erkeğin kolları arasında. Kanım beynime sıçradı. Öfkeli bir sesle "Ne yapıyorsun orada bakayım?" diye bağırdım, "Görmüyor musun aptal?" cevabını aldım!..

GEÇKİN yaşına rağmen, süslenip, püslenip genç görünmeye çalışan şen dula oğlu bağıırıyordu:

- Yaşın neredeyse altmışı bulacak, hâlâ genç kızlara özeniyorsun. Senin yüzünden sokağa çıkamaz, kimse nin yüzüne bakamaz oldum.
- Aaaa... Terbiyesizlin zoru na bak... Yaşlandığımı da kim söyledi?
- Peki, saçındaki beyaz lar?..
- Nezleden ayol, nezle den...
- Belinin ağırları?..
- Gezmeden...
- Ya dizlerinin titremesi?..
- Çizmeden oğlum, çizme den...

BARA giren iri yarı adam, tezgâhtara yaklaştı:

- Gazetede fedai aradığınızı duyduğum da...
- Barmen, adamı süzdü:
- Kalibınız yerinde ama, bileğinizizin gücünü nasıl anlayacağız?
- O kolay, diyen adam, en yakın masada oturan ufak tefek adamı ensesinden kavradığı gibi, karşı kaldırıma fırlatıverdi.
- Nasıl beğendiniz mi?
- Valla, bana göre hava hoş... Karşı kaldırıma fırlatığının patron ayıldığında bir de ona soralım bakalım!..

YARGIÇ:
Şemsiyenizi bu bayanın kafasında kırmışsınız. Yaptığınız harekete pişman değil misiniz?

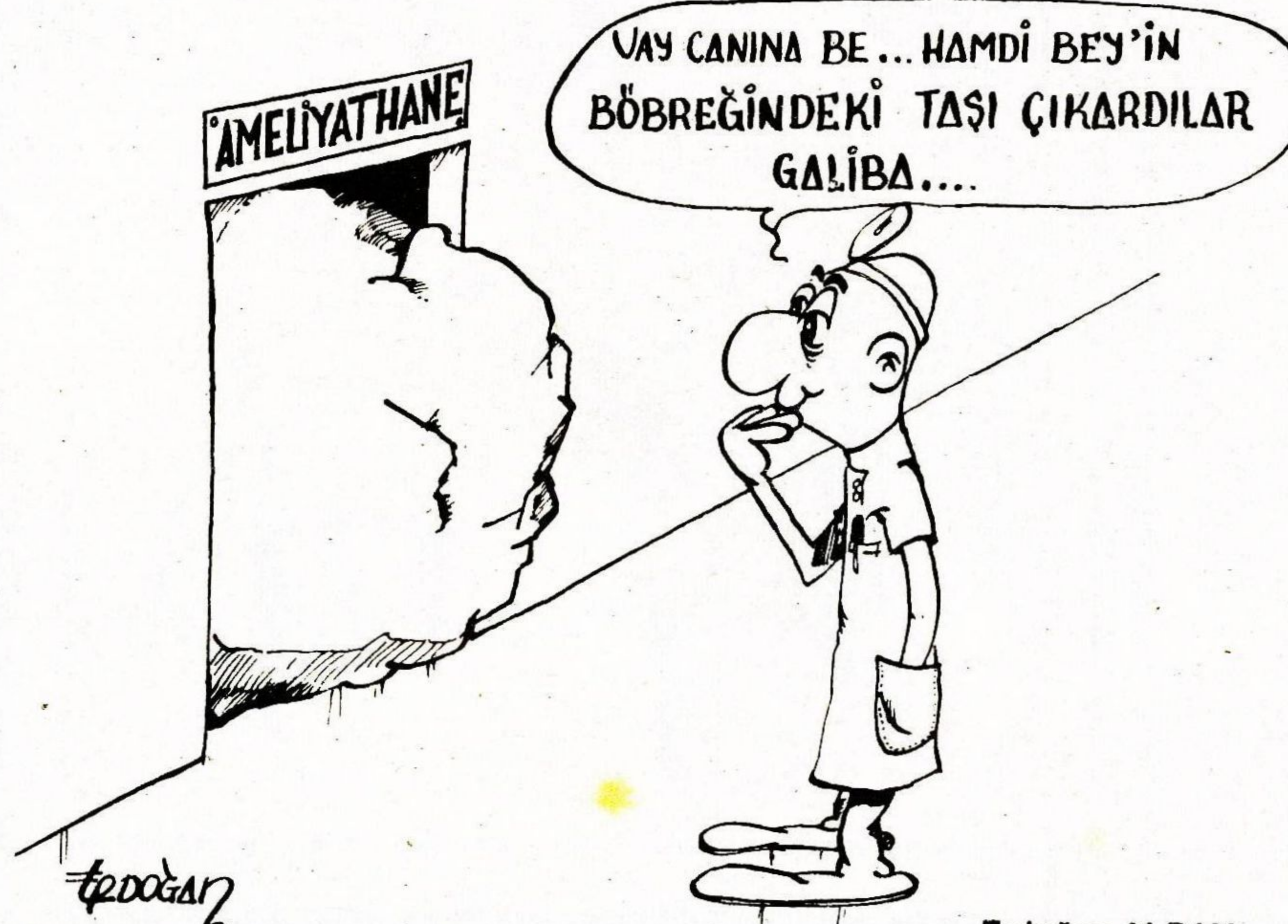
- Nasıl olmam? Şemsiye babamdan yadigârdı.

Çarşaf
yazarı
Vedat
Saygel
3.lük ödülü
aldı

Gazeteciler Cemiyeti'nin "Gazetecilik Başarı Armağanları"nı kazananlar belli olmuş, mizah dalında ÇARŞAF yazarlarından Vedat Saygel, "Hariciyecilerimiz pek dertli" adlı yazısıyla, üçüncülük ödülünü kazanmıştır. Bu dalda birinciliğe lââyıf eser bulunamamıştır.

Gürcan GÜRSEL

Erdoğan ALPAY

ÖZTÜRK...

Sedat ÖZTÜRK

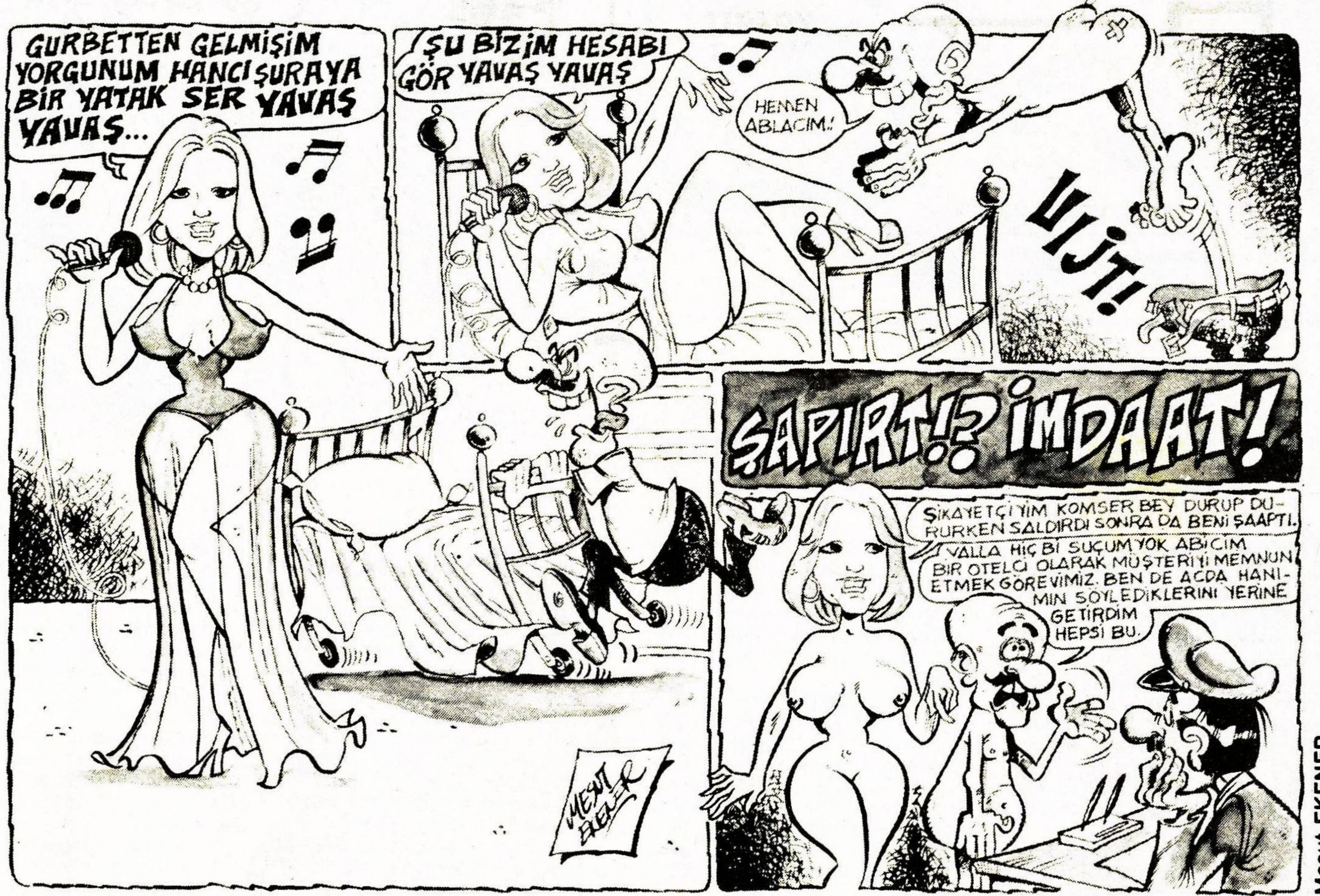
BU KİMDİR?

Salih GÜNGÖR

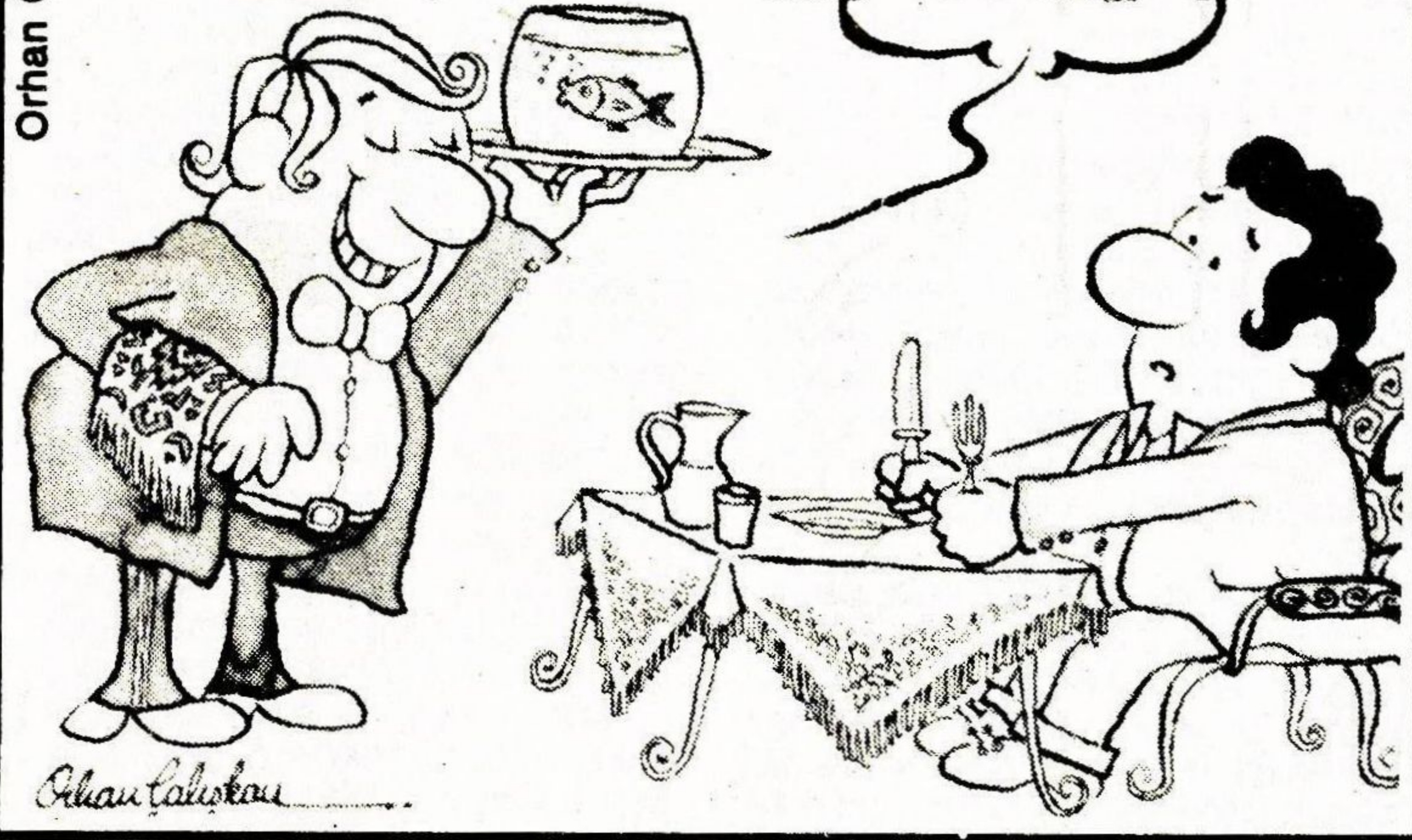
Cevap:
Köy-Kent'li bir vatandaş

En son parçası ve Ajda'nın başına gelenler

Mesut EKENER

Orhan ÇALIŞKAN

Cevat ÖZER

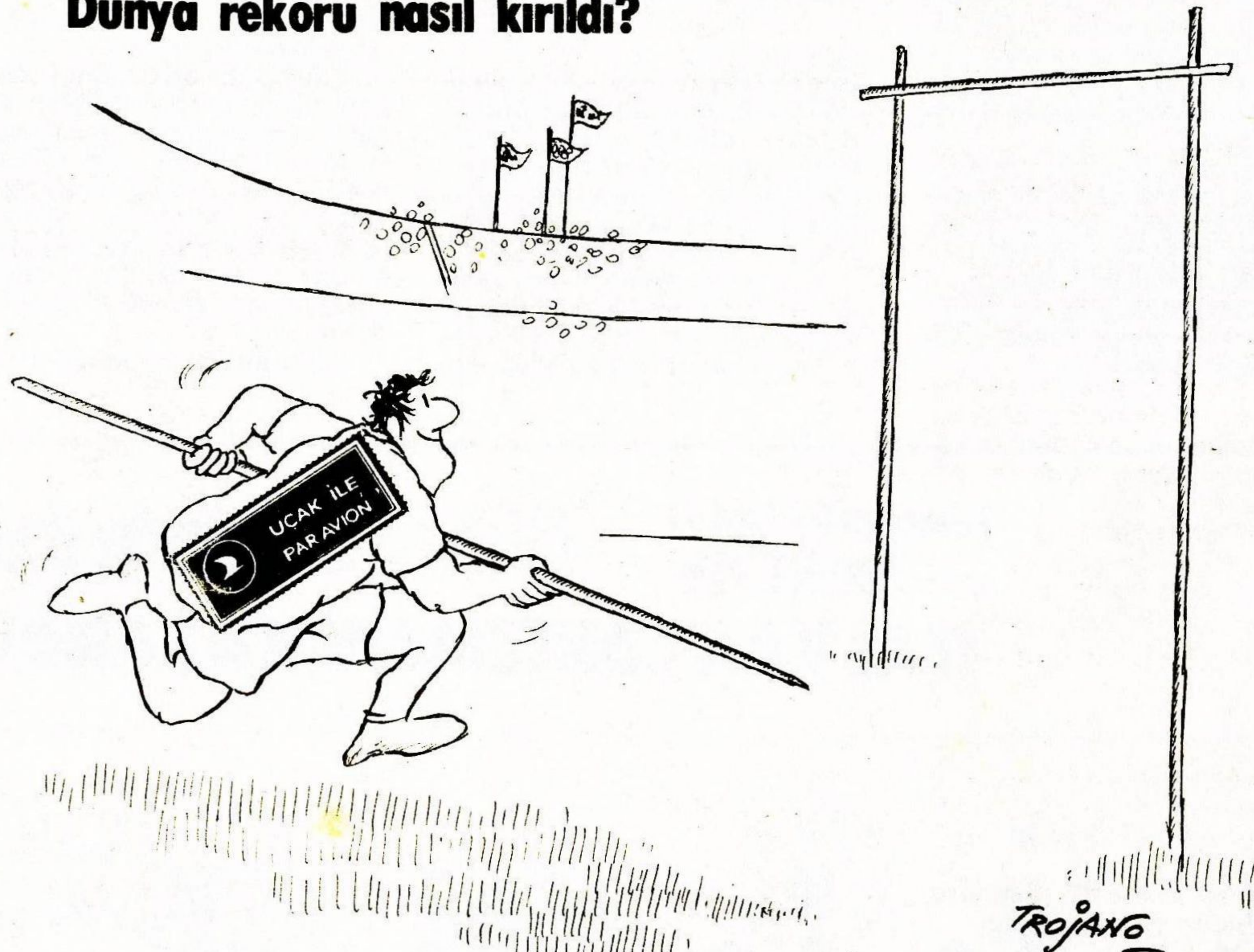
KAZA yapan şoför, yerde kıvranan adama ağzına geleni söylüyordu:

- Yirmi yıllık şoförüm.. Araba kullanmasını senden mi öğreneceğim?
- Çamurluğun yanından başını çıkaran adam yanıtladı:
- Hem suçlu, hem güçlü diye buna derler işte. Ben de altmış yıldır yayayım. Nerede ve nasıl ezileceğimi senden mi öğreneceğim bayım?

BRİÇ partisinden eve çok erken dönen genç kadın, fabrikatör kocasını güzel bir kadının kolları arasında yakalayınca, öfkeyle bağırdı:

- Utanmaz adam, rezil adam, ne yapıyorsun orada?
- Suçüstü yakalanan koca, telâşla cevap verdi:
- Görmüyor musun karıcığım, halka açılmaya çalışıyorum!..

Dünya rekoru nasıl kırıldı?

Lucio TROJANO

© Türkiye'de yayın hakkı (Dünya) dergisine aittir

Düşünce kıymıkları...

BAZEN olmadık şeyler takılır aklıma. Örneğin, önemli kişilerin yaşamından üç aylık bir bölümünü, gecesi gündüzü, sabahı akşamı, öğlesi ikindisiyle, saniyesi saniyesine filme çekmek gibi. Yeryüzünde şimdiye dek hiç gerçekleşmemiş, şimdiden sonra da belki hiç gerçekleşmeyecek bir düşüncedir bu. Önemli bir kişinin üç ayını kesintisiz filme almak... Kimbilir ne ilginç bir gülmece çıkardı karşımıza!

Çamaşır değiştirirken olmadık yerlerini şöyle okkalayıp kışması, yahut tuvalette hemoroidine domalıp fitil sokmaya çalışması, yahut kimseye çaktırmadan uğradığı garsoniyerinde, metresine hüneler göstermeye kalkması, büyük planda ekrana yansıdıktan sonra, aynı kişinin çatık kaşlı asık suratla bürosundaki kocaman masasından televizyon kameralarıyla mikrofonlarına dünya barışını korumak için nutuk söylemeye başlaması, kimbilir ne ilginç görünürdü.

Bir de buna o kişinin uykularında gördüğü düşler eklenebilseydi, insanoğlunun gerçek yüzü, bütün çaresizlikleri, at-masyonları, manyaklıkları ve erdemleriyle çok daha renkli biçimde belgelenmiş olurdu. Ve tabii otoritelere karşı kişilerde uyandırılan saygı duygusu, iyice cılızlaşırdı.

Banyoda koltuk altı tüylerini jilet mi, yoksa elektrikli makineyle mi alacağı konusunda kararsızlığa düşmüş, göbeği sarkık, sıksa bacak bir sakallının, papaz cübbesiyle kilisede Latince dualar okuması, kimseyi derinden etkilemezdi.

Sahnedeki görüntüyle, kullandığı farkı tahmin etmek bile sanıldığı kadar kolay değildir. Kim hangi kadının dış görüntüsüyle, gerçek yüzünü tam olarak bilebilir? Erkeklerinkini de kadınlar bilemez.

Ayrıca erkekler erkeklerin fizyolojik özelliklerini kadınlar kadar, kadınlar da kadınların aynı özelliklerini erkekler kadar tanıma olanağından yoksundurlar. Hangi kadın, bir erkeğin tanık olduğu kadar kadın orgazmı görmüştür? Erkeklerinkine de tanık olanlar genellikle sadece kadınlardır.

Böyle parantezler arasında saklı kalmış gerçekler, ancak yazarlarla rejisörlerin yapıtlarında bir ölçüye kadar çıkar su üstüne.

İnsan, insanı sadece soyutta kendisinden ve öğrendiklerinden geliştirdiği varsayımlarla tanımaktadır. Somutta ise, kimse kimseyi yüzde yüz tanıyamamaktadır.

Ve insanın ömrü, özellikle aşk ilişkilerinde bu bilinmezli kuralayıp durmakla geçer.

Niçin öyle baktı? Neden öyle söyledi? Niye hemen sinirlendi? Arkasından da, gelsin abuk sabuk bir yığın yorum...

SANIRIM uzmanlar da dahil, henüz psikolojik bir portreyi tam olarak saptayabilmiş kimse yoktur. Olsa olsa önemli yaklaşımlar yapılabilmektedir. O nedenle de sanatçı çok rahat at koşturmaktadır bu alanda.

Kimse kimseyi tam tanıyamadığı, karmaşık bir insanlık hengâmesinde, toplumlar koşullanmadan koşullanmaya ge-

çip dururken, elle tutulabilen tek gerçek, çıkarlar gerçeğidir. Ve o gerçek de, sanıldığı kadar düzyak değildir. Çıkarlarını göremeyenler, yahut çıkarını görüp de, o çıkarı sağlayacak kadar güç harcayamayanlar. Kısa süredeki çıkara, uzun süredeki çıkarını feda edenler. Uzun süredeki çıkarı, yanlış hesaplıyanlar vb...

Örneğin, kaç genç yabancı dil öğrenme çıkarının bilincindedir ve o çıkarı ödeyecek enerji ve beyin atılımı içindedir?

Bazen çıkarların hangi yönde olduğunun belirgin bir görünümüne girmesi, kuşaklar boyu bir birliğe gerek gösterir. Örneğin hastalık tedavisinde doktorluğun üfürükçülükten ayrılması, hâlâ daha yeryüzünde tam sağlanamamıştır. Bir de buna bilimsellik metaфіziği, doğa güdüleriyile toplumsal doğmaları ekleyiniz, bütün bu ters dokulu yapıyı, coşkulu birkaç çıkışla arıtmak, kolay mıdır? Elbette sürekli bir arınma vardır ve buna tarihsel gidiş denmektedir, ama bu arınmada rol oynayan makine ile fizik bilimini görmezlikten gelip, her şeyi nutuk söylemeye bağlamak, yanlışların en büyüğüdür.

Bu yanlışlar üstüne bir gülmece yazmak, bilemeyiz, kimleri, ne kadar kızdırır?

Yıllar önce oturduğum çevredeki fıkara gecekonduların arasında dolaşırdım bazen. Ayakları çıplak, sümüşü akan, kirli entarili, donsuz çocuklar; tek odalı çarpık bir barakanın önünde, odun yakmış çamaşır yıkamaya çalışan, başı örtülü kadınlar, yırtık poturlu erkekler, içiml sızlatırdı...

Konuşurdum kendileriyle.

Çaresizliklerinin temel nedenlerini anlatmaya çalışırdım.

-Haklısın bey, haklısın ağabey, der dururlardı.

Seçimlerde de, sılme İktidar partisine oy verirdi. Bu çelişkiyi onların bilinçsizliğine yorardım.

SİMDİ, vaktiyle kapattıkları gecekondular azizleri milyonlar ediyor. Hemen hepsi arazilerini inşaat müteahhillerine devrederek, milyon oldular.

Oralardan geçerken, şimdi onlar bana sesleniyor:

-Nasılın ağabey, bir sıkıntın falan yok ya?

Köyden kent gecekondusuna kent gecekondusundan da apartmana geçme olanağını onlar görebilmişler, ama ben görememişim. Dağda keçi çobanlığından, Marmara'ya karşı üç kat sahipliğine tırmanmış bir köylüye, artık değeri anlatmak kolay değildir. Toplum dinamiğindeki bu tür ayrıntıları bilimsel olarak tam saptamadan, politik rotalar çizmeye kalkmanın sürprizlerini her seçimde yeniden yaşıyoruz. Ve toplumu düşünürken, kendimizi yetiştirme gereğine ya yanlışlıyoruz, ya bunu unutuyoruz. Yarım donatımı kafayla toplumu kurtarmak şöyle dursun, suya düşmüş kediyavrusunu bile kurtarmak kolay değildir.

SICAK yaz günlerinde, üstelik de bir gülmece dergisine okuyucuyu daha neşelendirecek şeyler yazmayı düşünerek otuyorum masanın başına. Ama bazen ben satırları dilediğim yöne götüreceğime, satırlar beni kendi yönlerine götürüyor.

Bunun da nedeni, özellikle

gençlerde gördüğüm iyi niyetli politik coşkularla, bu coşkuyla ters orantılı olan donatımsızlık. Önümüzdeki yıllarda böylesi bir donatımsızlıkla sılınıp ziyan olacakları kuşkusu hayıflandırıyor beni.

Bazı katı gerçekleri önlerine koyunca da, şu soruyu soruyorlar bana:

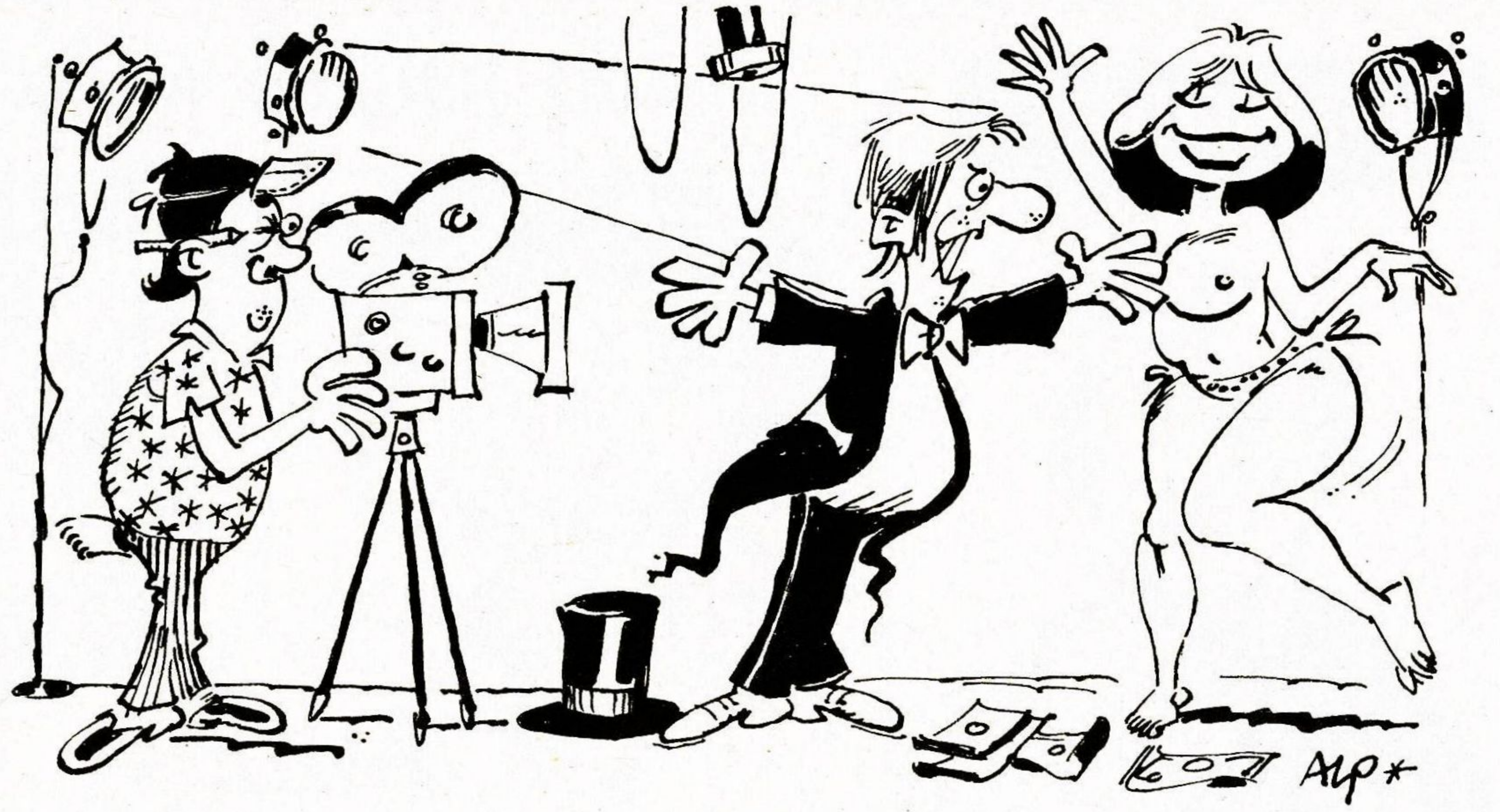
-Peki, ama elimiz kolumuz da bağlı oturamayız ya...

Ellerini kollarını bağlayıp da oturmalarını kim öneriyor ki onlara? Toplumcu olmaya gerçekten özeniyorlarsa, gözlerini liderliğe dikmelidirler. Ama burada sözünü ettiğim liderlik, politik liderlik değildir. Politik liderliğini yanında daha yüzlerce liderlik vardır. Ekonomi liderliği, hukuk liderliği, tarih liderliği, fizik, kimya, biyokimya liderliği...

Neden toplumcu olarak sağlık konularında liderlik değil de, ille de politik liderlik? Neden felsefe tarihinde liderlik değil de yönetimde liderlik? Üstelik, bir ötekine engel de değildir. Ürün vermeden ürün yatanları kurtarmaya kalkmanın tuhaflığı, mantığını zorluyor. Politik lider olalım derken, hiç bir şey olamamanın acısını, insanlığın uyanış zaferleri dahi avutamaz sonra.

Aydın kökenli kişi, inandığı davaya, ne kadar yaratıcıysa, o kadar lâyet olur.

Ve onun yaşamının üç ayını, saniyesi saniyesine filme çektiğin zaman, ortaya sahneye kulis arasındaki yutturmaca çıkar. Bütün yönleriyle gerçek insanın kendisi çıkar. Sanırım devrimcilik özde, insanın bu düzeye yücelmesi yönündeki çabaların tümüdür.

"Nasrettin Hoca Şenliği"nde

ÇARŞAF ÖDÜLÜNÜ

İTALYAN CONTEMORİ KAZANDI!..

Dördüncü "Uluslararası Nasrettin Hoca Şenliği" dolayısıyla, düzenlenen karikatür yarışmasında, derginiz ÇARŞAF tarafından konulan Özel ÇARŞAF Ödülünü, İtalyan sanatçı Lido Contemori, gördüğünüz karikatürüyle kazanmıştır. Yugoslav karikatürcü Borojevic'in Büyük Ödül kazandığı yarışmada, toplam 25 ödül dağıtılmıştır.

Mini mini hanım eli
Bırakamam ben bu yer!
Getir şartlarını göreyim
Erbakan mahvetme beni
Yangın var, yangın var, ben yanıyorum
Yetişin a dostlar tutuşuyorum!

Bu ne sözdür, bu ne caymak
Yakışmaz sırları yaymak
Pazarlıkta uyuşalım
Sözöldüm şu halime bak.
Yangın var, yangın var, ben yanıyorum,
Yetişin a dostlar tutuşuyorum!

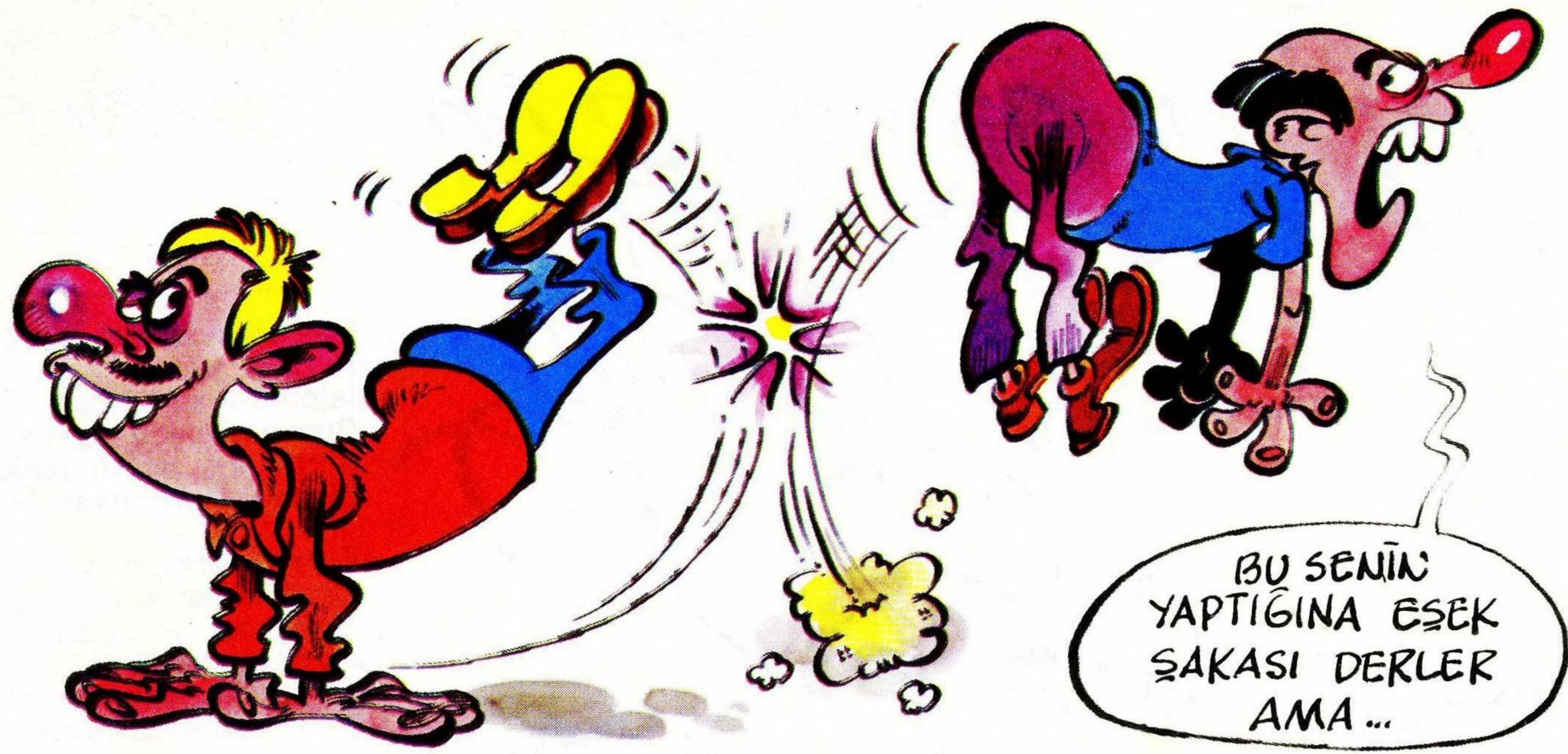
Biz medisin Düç gütlüyüz

Ben kalender meşrebim
Fazla birşey aramam
İsterim ki sayemde
Bunalımlar son bulsun
Kurtlu, atlı, uçaklı, tanklı
Bir ortaklık kurulsun.

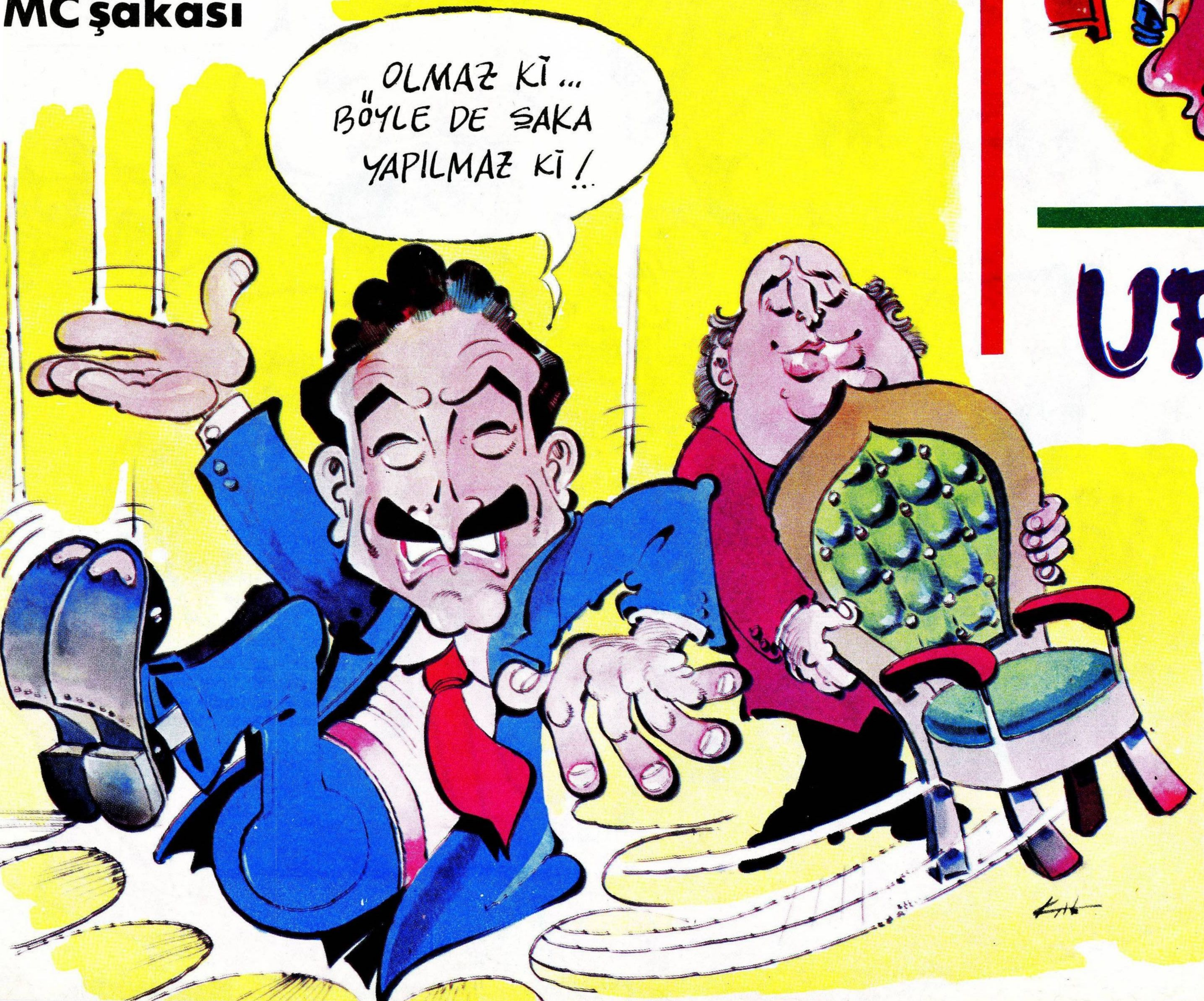
Temeller atayım
Keyfime bakayım
En azından on bakan
Bendenizin olsun
Kurtlu, atlı, kalkınması tatlı
Bir hükümet kurulsun.

Üretilsin ibrik
Evler prefabrik
Her haneeye bir imam
Mutlaka konsun
Kurtlu, atlı, anahtarı saklı
Bir ortaklık kurulsun.

Benimsedim ortaklığı
Bağışlamam korkaklığı
Bana derler fındık kurdu
Kimsenin yoktur taktığı!

MC şakası

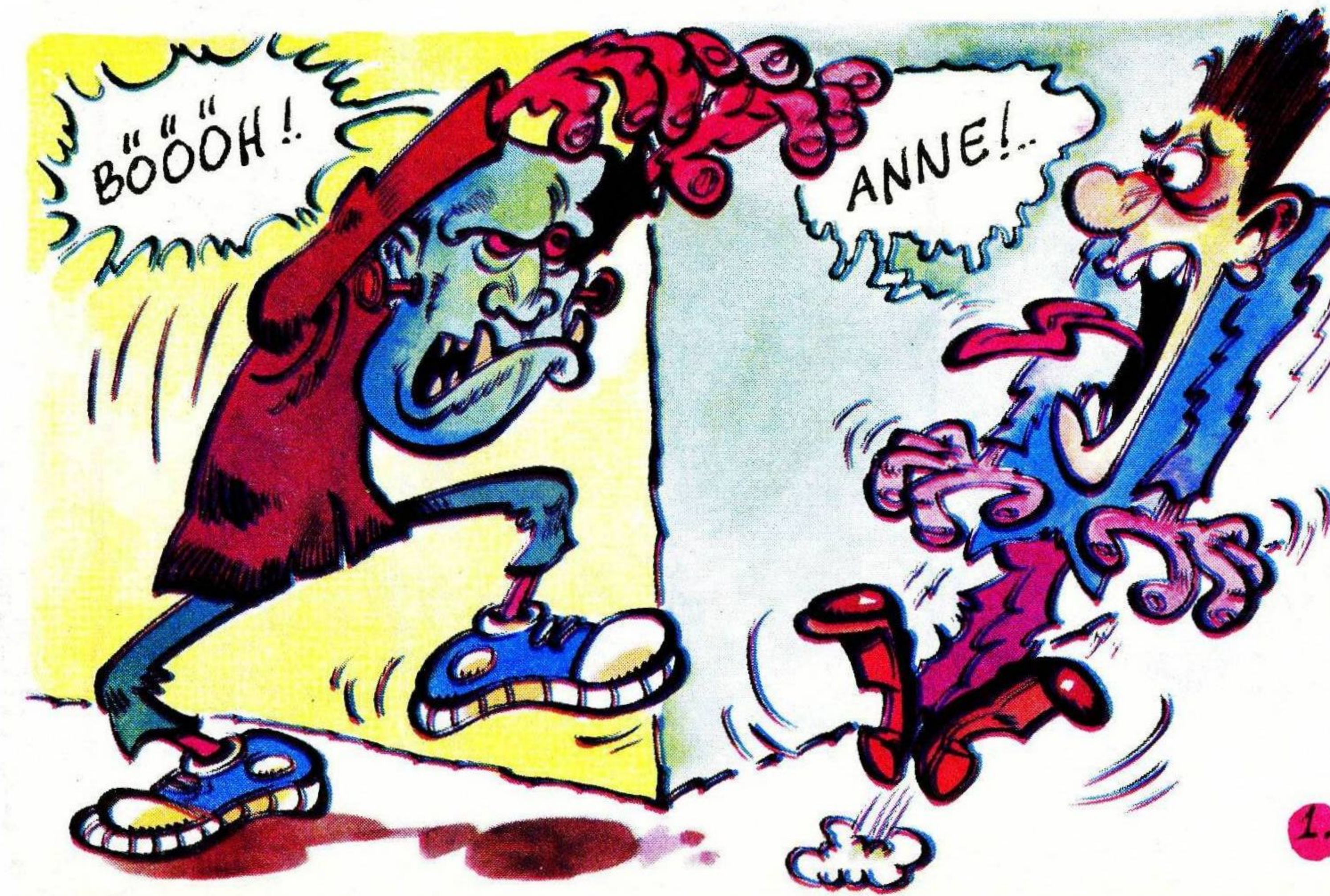

UFAK TEFEK ŞAKALAR

HER zaman şaka yapılır mı?... Yapılmaz. En iyi şaka 21.30 ile 24.30 arasında yapılır. Diğer saatlerde mantı yapılmalıdır.

Ayrıca herkese de şaka yapılmaz. Şaka yapılacak adam, en az 1 m. 90 boylu, asabi huylu, aristokrat soylu olmalı, üstelik judo, karate bilmeli ve bu sıcakta şaka yaptığın için seni bi güzel benze-tebilmelidir...

Oh olsun!.. Hâlâ öğrenemedin mi? Büyük adamlar, şakadan anlamaz... En az gülen adam, en önemli adamdır. İstersen etrafına bir bakın (şaka,şaka... İnanma sakın)...

HAFTANIN Çarşaf layanı VATANDAŞ

Batıl geldi, Hak yine zail oldu, Muzarafat cephesinde değişen birşey yok Olanlar yine senin Karaoğlan'a oldu, O "Tek yol oy" dediğine, artık karınlar tok.

Derdin çokmuş, dermanın yokmuş kimin umrunda Biraderin, yeğenin işleri bak yine tıkrında Maaşları, tabancaları ve dokunulmazlıklarıyla Senin sade suya tirit aşını sallayacak değillerdi ya

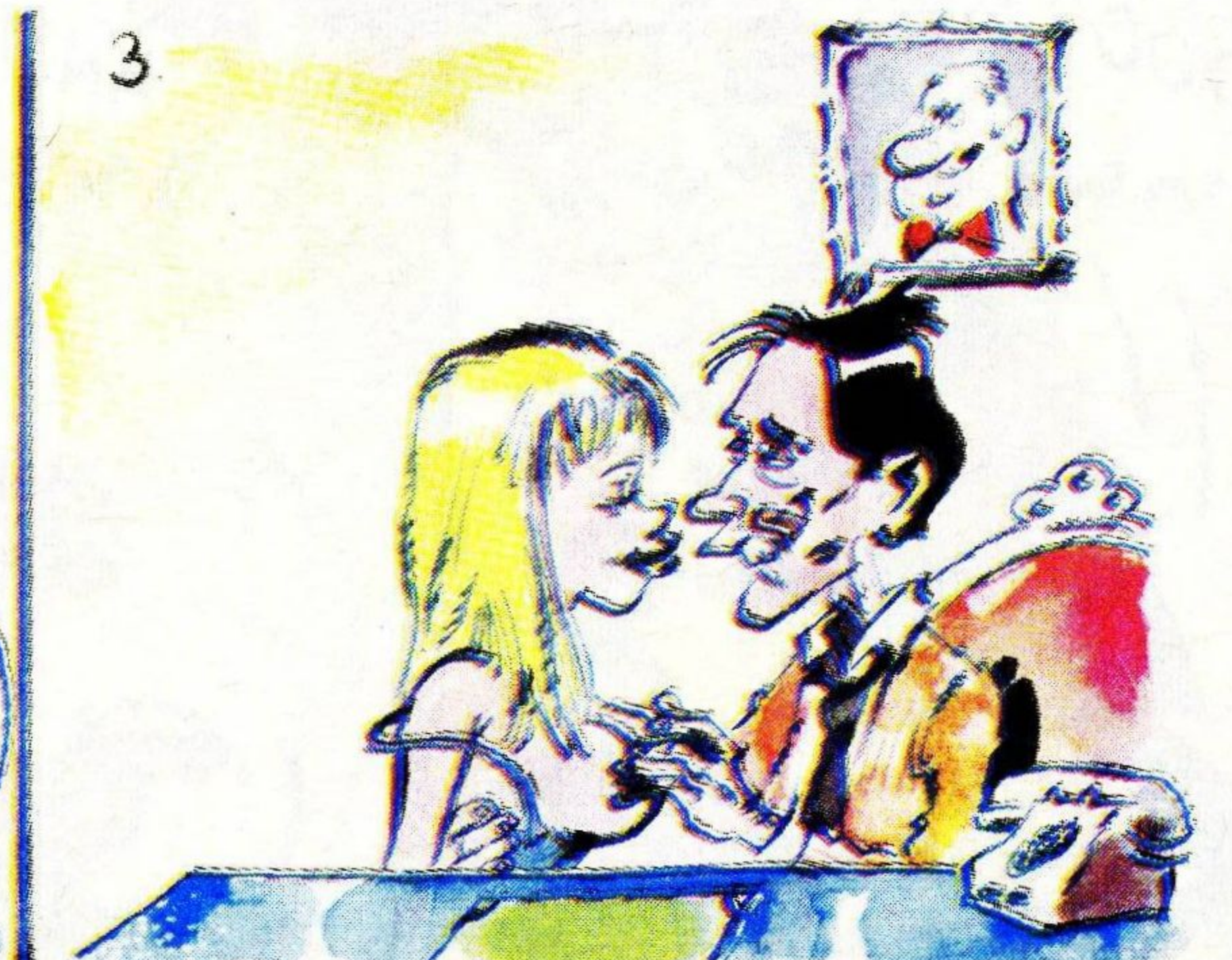
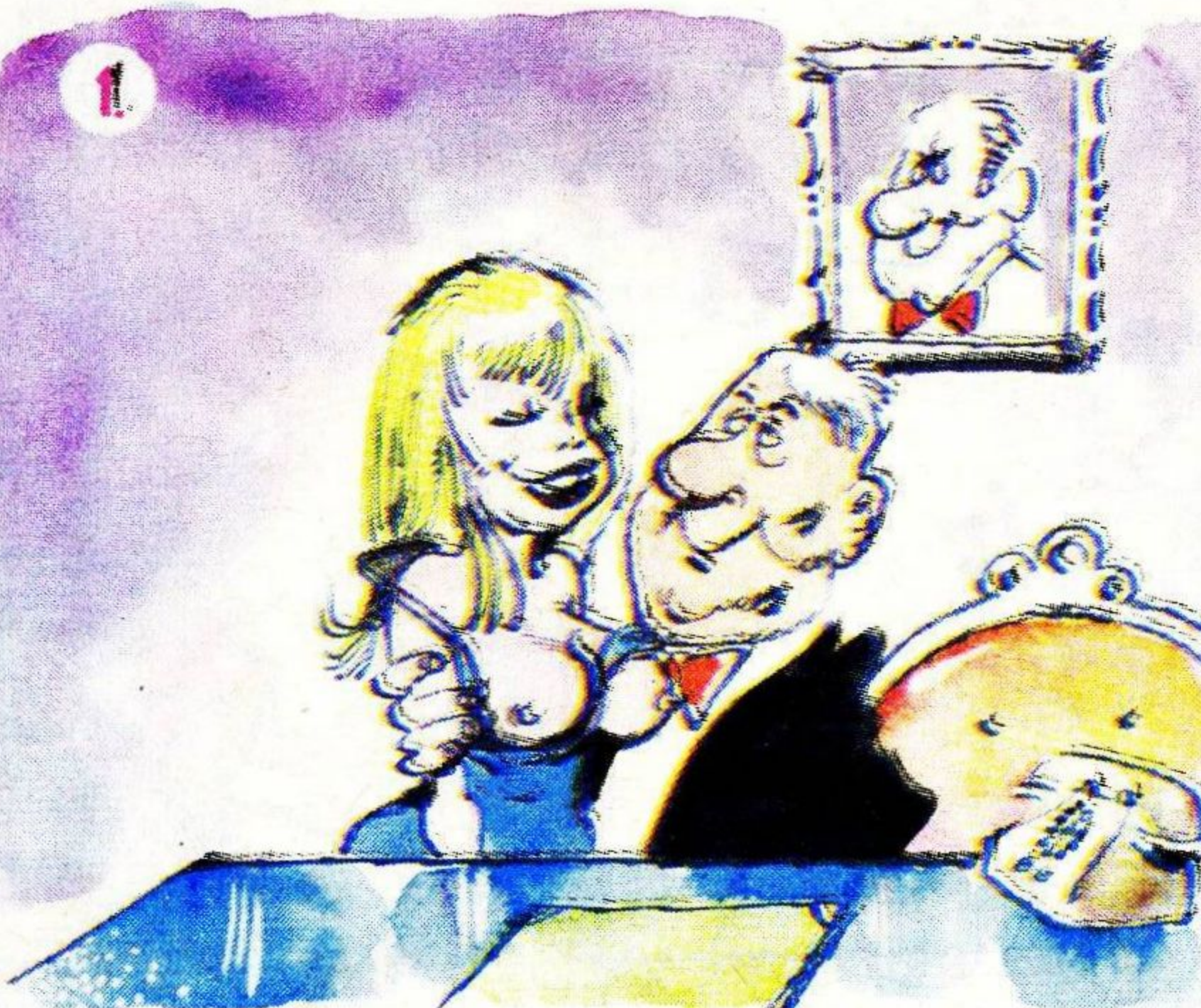
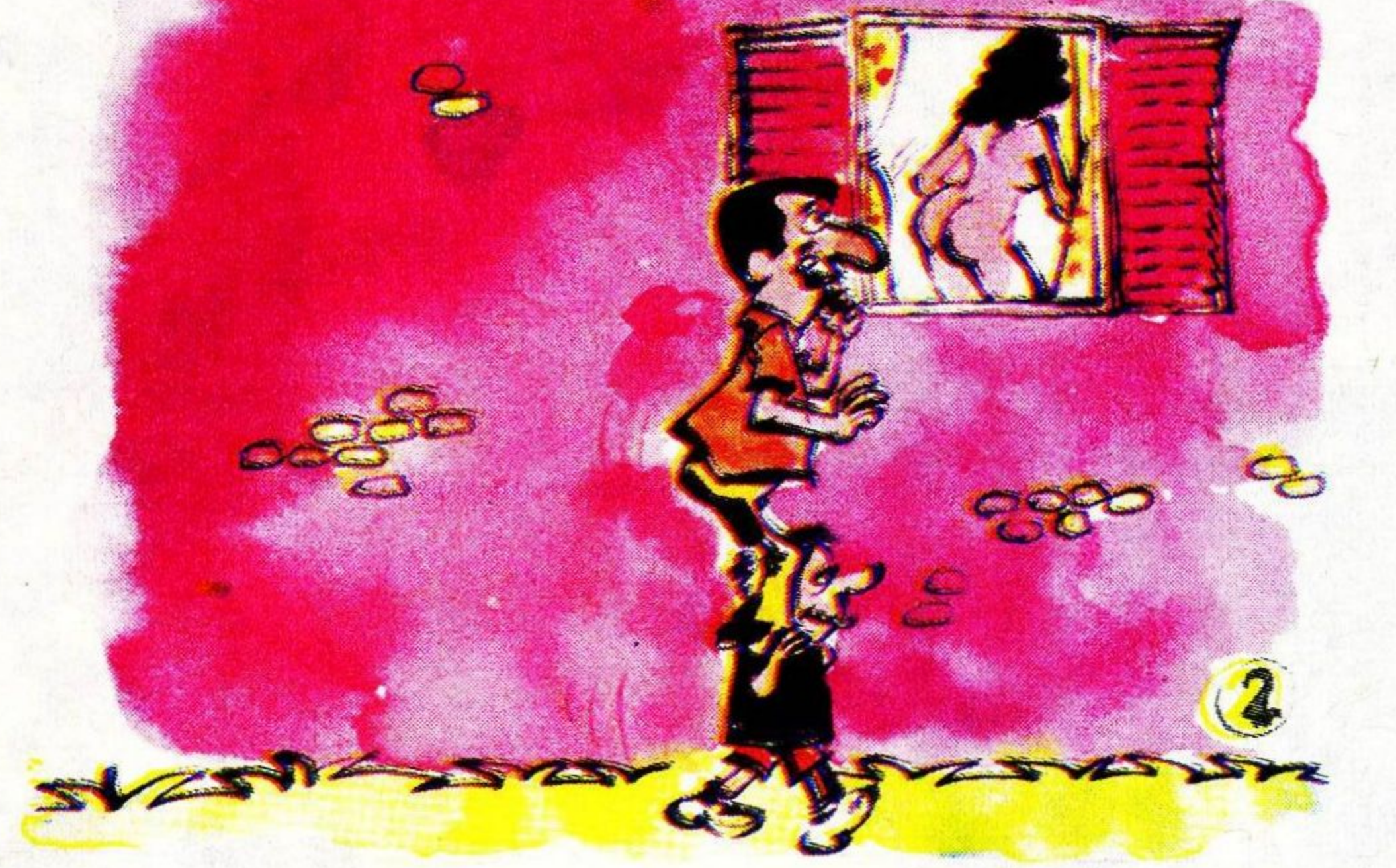
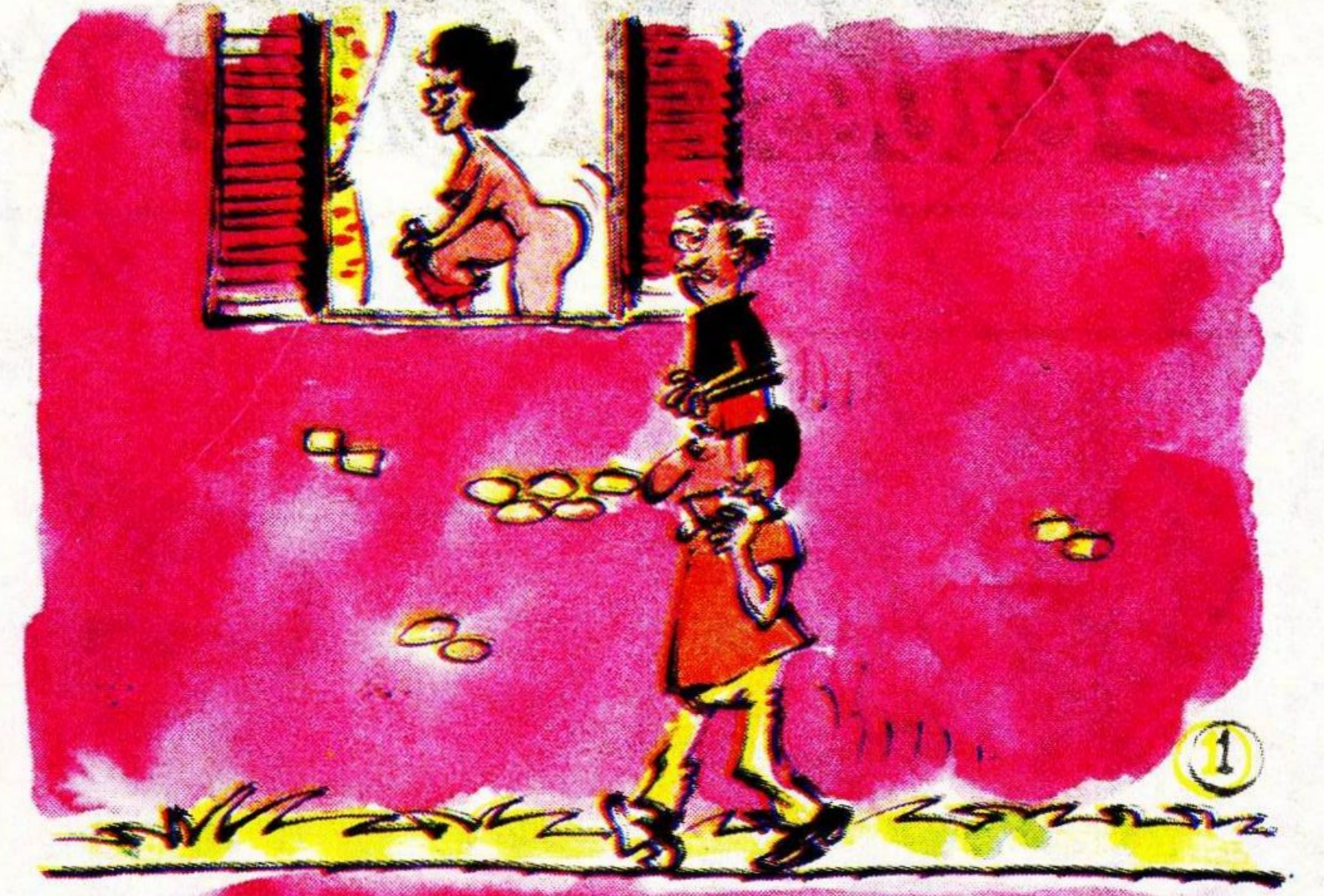
Satılan sen, atılan sen, batırılan senin ülken Dünya malı sana haram, onlara helâl iken Senin oğlun daha on sekizinci baharında can veren Onların tuzu kuru, serde menfaat varken Elbette ki satılık değillerdi, senin hayatın böylesine ucuzken!

MINE ASOVA

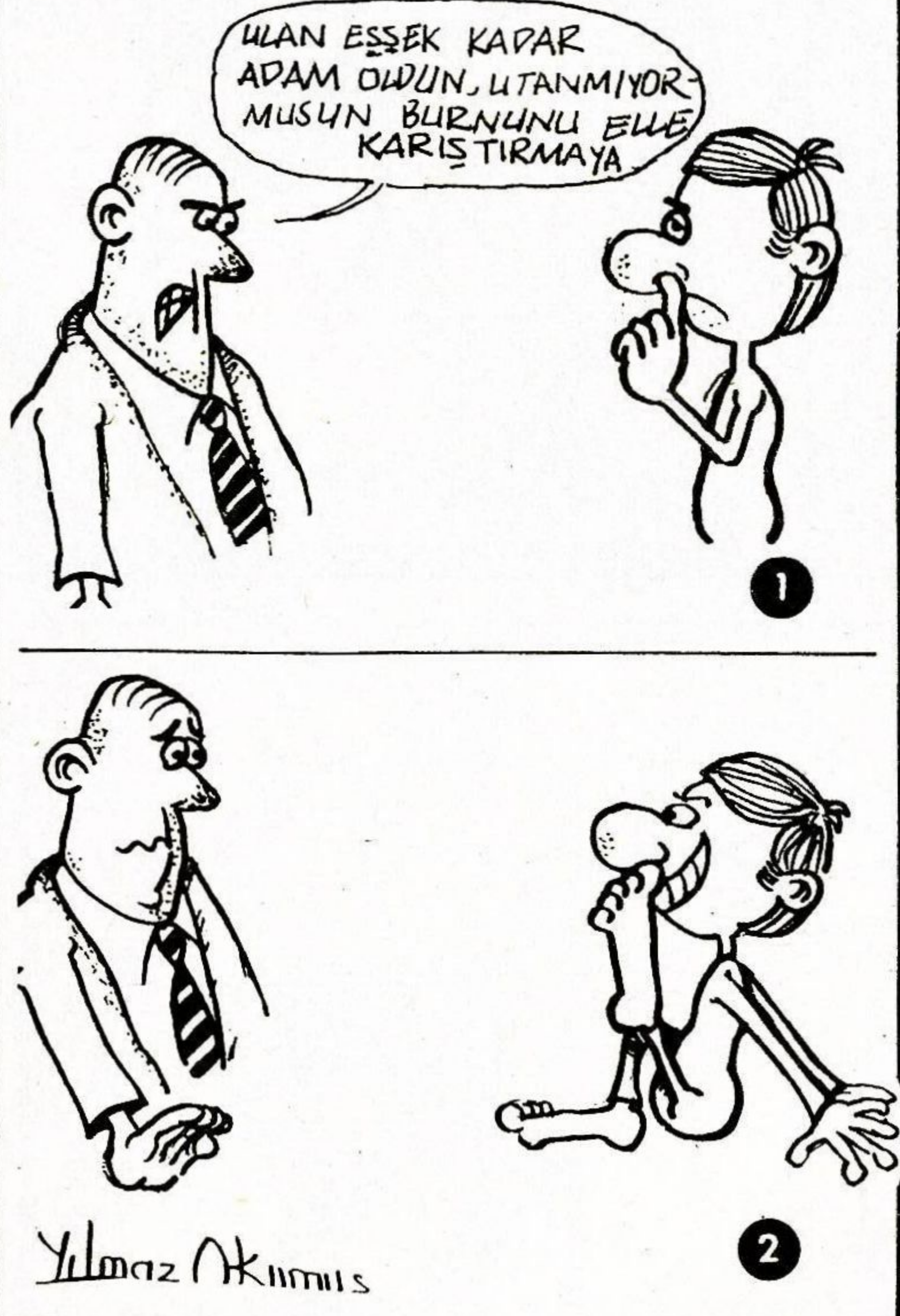

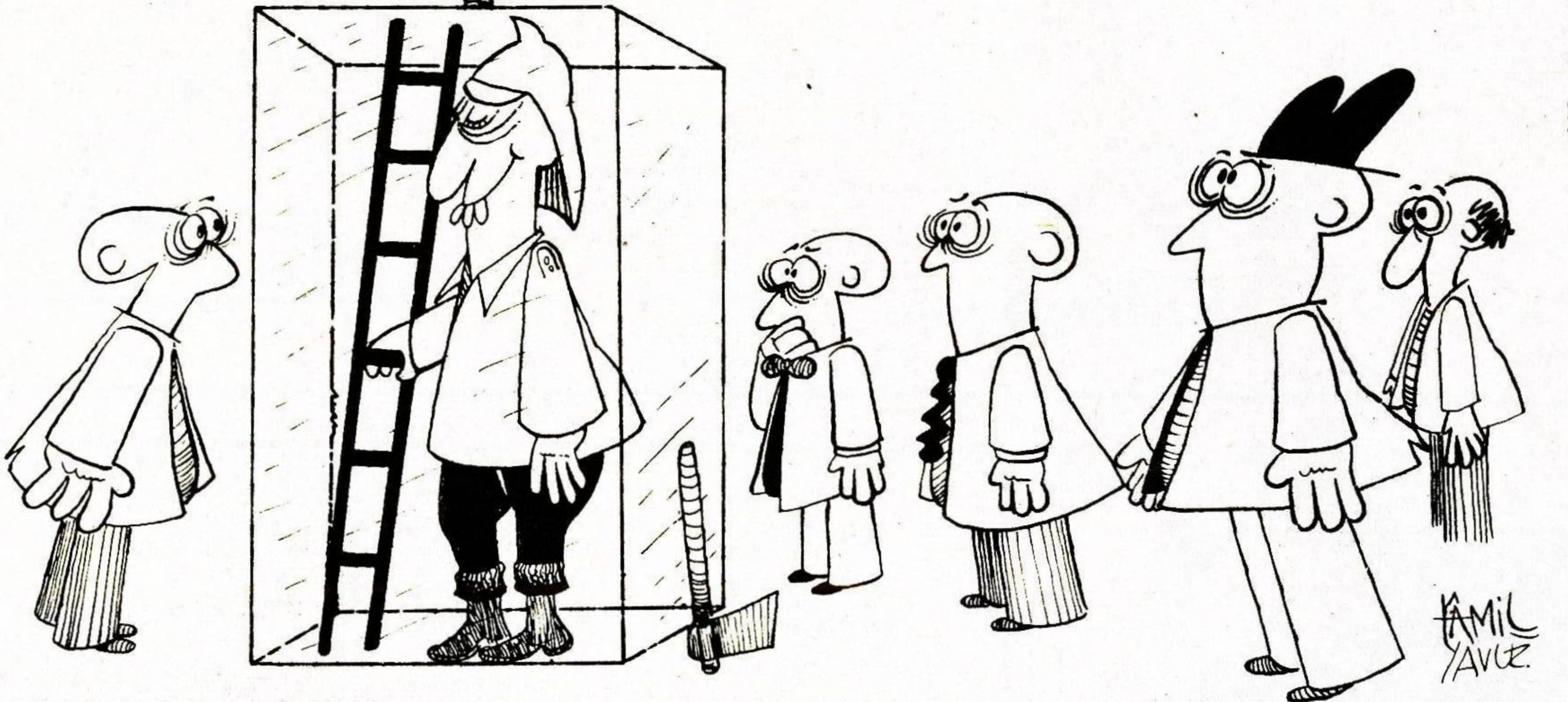
Babasının oğlu!

Yılmaz OKUMUŞ

YANGIN SIRASINDA CAMI KIRINIZ

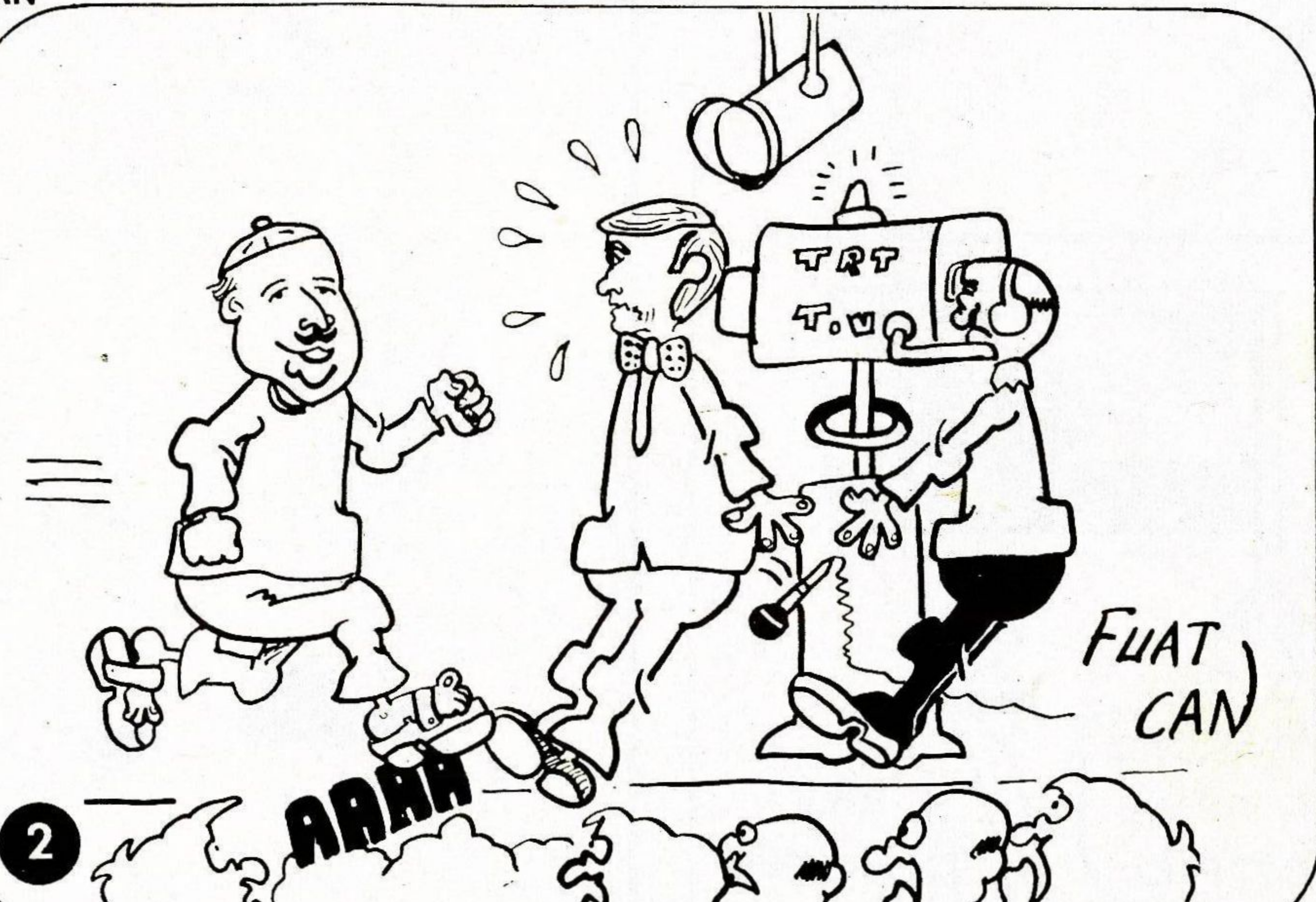

Selahattin PEKSUN

Fuat CAN

....VE GECEİNİN,
AS SOLİST'İ
NEGO
GELİYOR...

Kamil YAVUZ

Cevat ÖZER

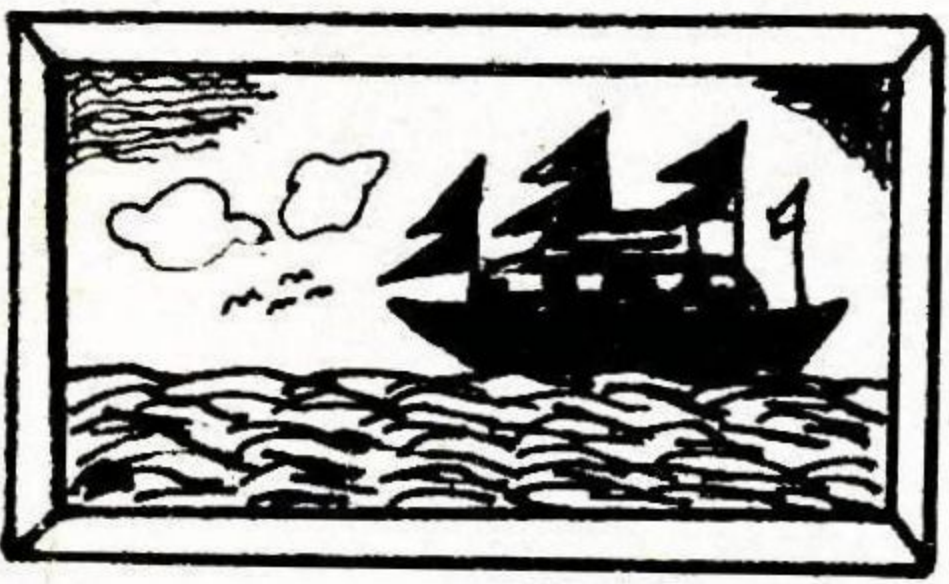
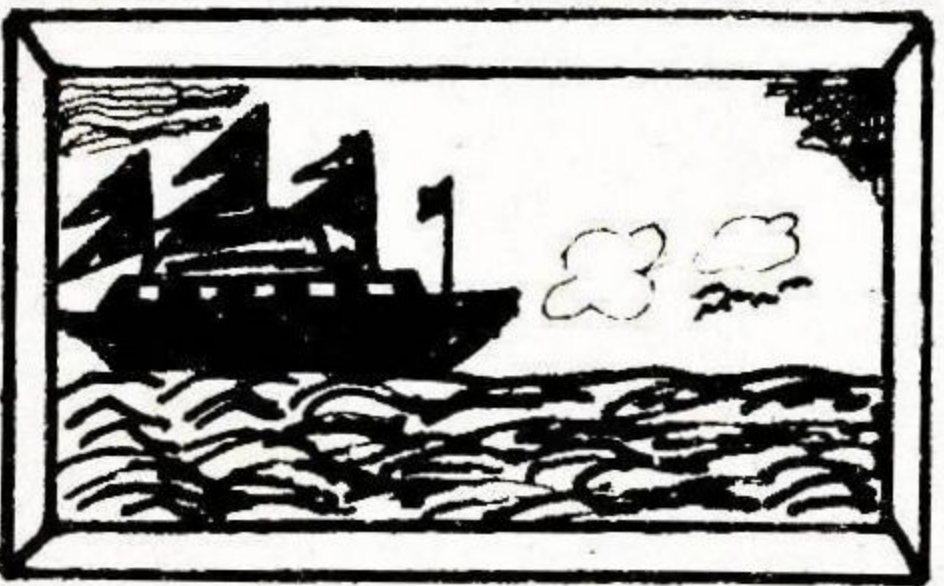

Hüseyin

İrfan AKGÜN

Halit DİKMEN

ESERLERİNİZ
ÇOK CANLI
ÜSTAD

HALİT
DİKMEN

TCK GÖRÜŞÜ TANIĞI BU
KOMŞURIM. AMA CANI GÜVEN-
LİĞİ GARANTİSİ İSTİYOR...

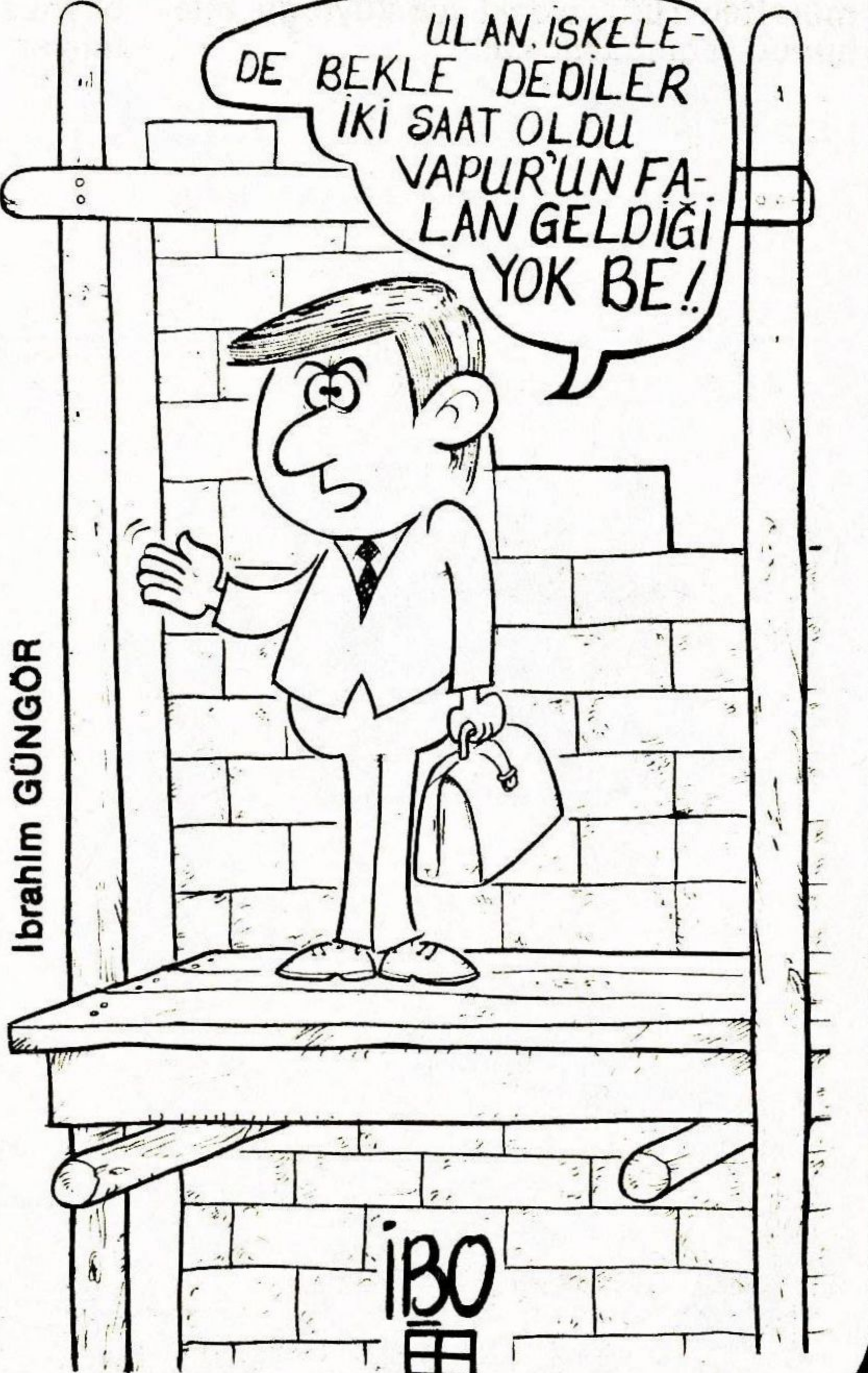

ALİ KARABEKİROĞLU

ALİ KARABEKİROĞLU

ULAN. İSKELE-
DE BEKLE DEDİLER
İKİ SAAT OLDU
VAPUR'UN FA-
LAN GELDİĞİ
YOK BE!

İbrahim GÜNGÖR

İBO

Can çıkar, huy çıkmaz!

Çizen: Gürcan GÜRSEL

ÖP SÜLÜ' NÜN ELİNİ...

NE demişti Süleyman bey? - Ecevit geldi, kuyruklar devri başlıyor, demişti.

Başladı işte. Hem de ne kuyruk! Ne böyyük guyruk! Ama Ecevit'in değil, Süleyman beyin kuyruğu! Elini öpmeye gelen, partisi mebuslarının oluşturduğu ne ihtişamlı kuyruk! 41 kez maşallah, resimleri bir gazetenin bütün sayfasına zor sığmış.

Evet, biz ne kuyruklar görmüş milletiz... Kuyrukta şehitler vermiş bir milletin evlâtlarıyız. Ekmek kuyruğu, gaz kuyruğu, şeker kuyruğu, et kuyruğu, yağ kuyruğu, maaş kuyruğu... Geçen hafta tam 3 saat beklediğimiz böyyük ve müreffeh Türkiye'deki tuz kuyruğu bile bunun yanında hiç kalır.

Kuyruklar Türkiye'sinin en şanlı kuyruğu!

O mübarek eli bir an önce öpüp başına koymak için sabırsızlanan bazı aceleci milletvekillerini, sıraya sokmak üzere başlarında bir de "Kuyruk tanzim memuru" vardı.

Sıra bekleyen o kadar çok kişi var ki, Süleyman bey işinden gücünden baş

kaldıramıyor bile. Gözleri evrak tomarlarında, boşluğa uzattığı elini kimin öptüğüne bakmıyor. Ayrı ayrı herkesin yüzüne bakıp da "Çok yaşaaa!" dimesse emkân vaaaaa mı? Sırası gelen, ok gibi yerinden fırlıyor... Şaaap! Öp Sülü'nün elini!

Eskiden "Sakal-ı Şerif" in çıkarıldığı günler, millet sıraya girer, bir billur altındaki sakal tellerini öperdi. Sakal-ı Şerif yerine, şimdi Sülü'nün eli çıktı.

Ama aşkolsun, Süleyman beye doğrusu... El öptürmenin ne büyük bir sanat olduğunu dünyaya ispatladı. Bu işte hocası Bayar'ı bile geride bıraktı... Eeee boynuz bu! Bazen kulağı geçer. Ne demişler:

"Süleyman koltuğu seçti, Celâl Bayar'ı geçti!"

İşte Ecevit bunu asla beceremez. Daha el öptürmesini bile bilmez, sonra da kalkmış başbakan olmaya. A şair ruhlu, hayalci çocuk! Sen nasıl yaparsın sadrazamlığı? Daha el öptürmesini bile öğrenmeden...

HER GÜN İŞE BÖYLE GİDİP GELİYOR, BİR TURLÜ BIRAKAMADI BU ÇOCUKLUK HUYUNU...

DEEH DİGİDİK... MİGİDİK...

Dün futbolcular, bugün mebuslar...

Karantina kampına ilk giren, Çarşaf oldu!

AMAN Pazarı'ndan Ulus'a doğru inerken, tanidik bir milletvekiline rastladık. Yüzüne sırasına yakı-yapıştırmıştı. Tıraş olurken fena kesmiş. Arkasın-seslendik:

- Hüsamettin bey! Hüsamettin bey! Yüzünüzü mişsiniz. Yüzünüz... Yüzünüz Hüsamettin bey! Cevap vermek şöyle dursun, Hüsamettin bey kaç-ya başlamaz mı? Deli midir ne? Hüsamettin bey... Yüzünüz... Yüzünüzü kesmişsi-Hüsamettin bey! Allah'ını seven, Hüsamettin beyi tutmasın. Ama o-üste kıstırdık kendisini.

- Hüsamettin bey, yüzünüzü kesmişsiniz. Yüzü-deki yakılar...

40 yıllık dostumuz, hisimla yerinden fırladı:

- Bırak beni be adam! Kimse ile konuşmam!

- Ama neden Hüsamettin beyciğim?

- Görmüyor musun lan? Karantinadayım... Süley-n ağabeyden izin almadan kimseye ne kelime, ne ispera. Yakıları da tanınmayım diye yapıştırdım.

Biz böyle konuşurken, yanımdan bir çocukluk ar-laşım geçti. O da mebus. Bütün öğrencilik zama-da postu bizim eve sermişti. Üstelik de süt karde-

sayılır. Milletvekili seçildikten sonra, kendisini görmemiştim. Omuzuna dokundum; sığırdı:

- Aman... Dokunma bana! Dokunma bana!

- Neden yahu?

- Karantina kardeşim, karantinadayım ben.. Parti

antına kampına gidiyorum... Sabah yoklamasını

ırsam, şüphelenirler. İstikbâlim mahvolur... Za-

hanımı görmek için kamptan kaçtım.

- Anladık, ama...

- Olmaz dedik ya! Ulus'ta bir yabancıyla yanyana

ünürsem, öbür partinin adamları beni kandırıyorlar

nederler, şaibelenirim. Eyvah!.. Beğendin mi yaptı-

ı? İşte Süleyman beyin hafiyelerinden biri.

İzbandut gibi bir zat yanıma yaklaştı. Sert sert

na sordu:

- Ne istiyorsun bu baydan?

- Eski arkadaşım da... Süt kardeşim de... Bir

erhaba diyelim dedik... Ankara'ya gelmişken...

- Olmaz öyle şey! Süt kardeşiniz değil, öz kardeşi-

olsa, para etmez... Bu zat, kendisini bööyyyük

rtisine adamıştır. Garantine alınmıştır. Hepsini

rantinaya aldık. Gampa. Yemek, içmek de bedava...

Adam aptal aptal baktığını görünce, sinirlendi:

- Yahu, bu adam mebus. Ne malum kendisini kaç-

ı, beynini yıkamayacağı? Ne malum bööyyyük

enfaatler sağlayarak, kendisini garşı partiye transfer

meyeceeen? Haydi toz ol! Güven gider, garantina

er...

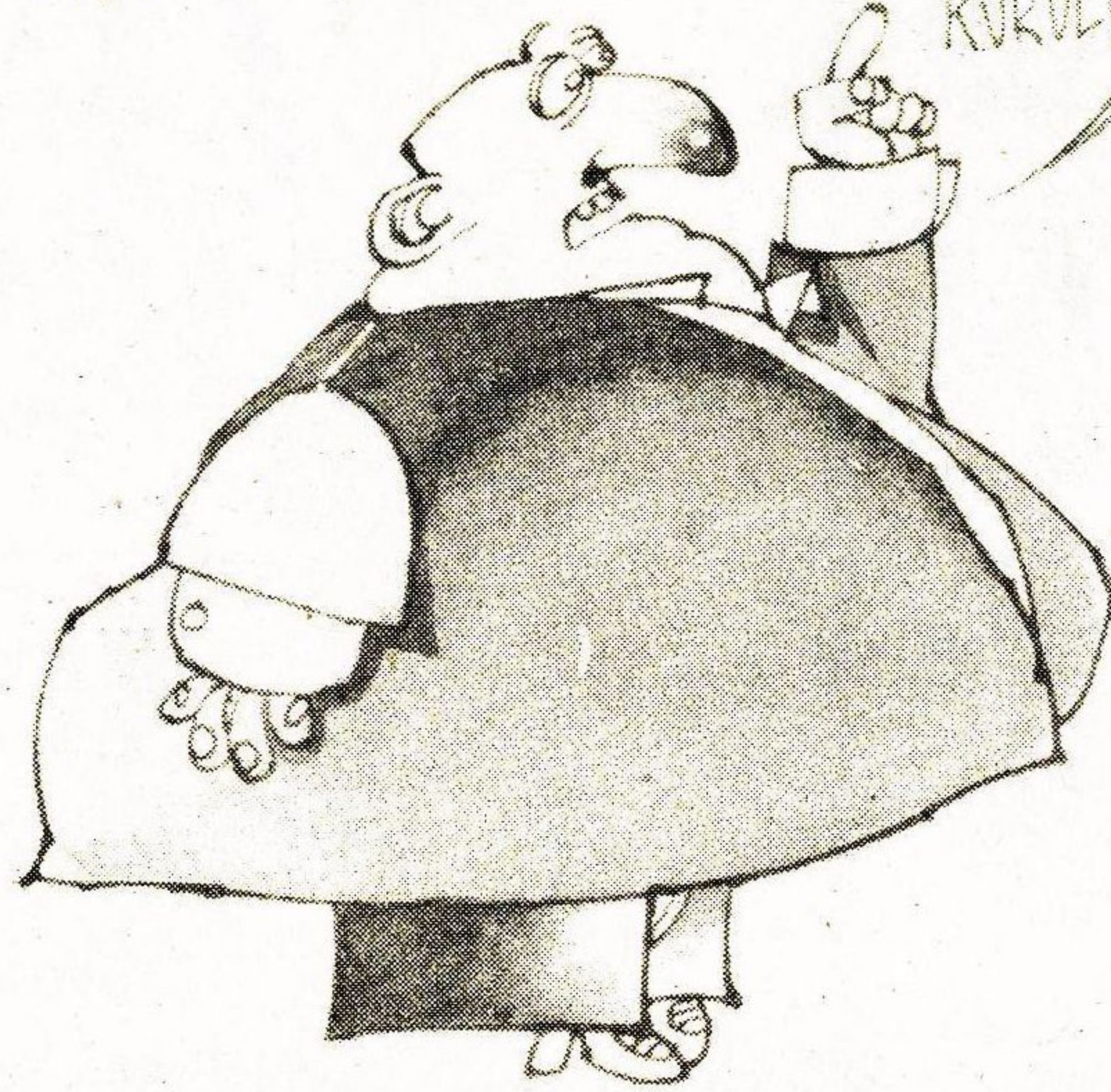
Ooooh yahu! Çok şükür! Güven yorganı gitti,

rantina bitti... Dostlar kamptan kurtuldu, hürriyetle-

ve kavuştu.

BAZI ARKADAŞLAR, GÜVEN OYLAMASINDAN ÖNCEKİ BU KAMPI JUDO VE BOKS KAMPI SANDILAR. O FAALİYETLERİMİZ, HÜKÜMET KURULDUKTAN SONRA OLACAKTIR!

E işte, kamptan bir mektup

Sevgili Yeğenim Hıdır,

Mazbatayı aldık, daha suçumuzu öğrenmeden tutuklandık, kal-dık! Kenefe bile silahlı gardiyanların nezaretinde gidiyok, ideceği-mizi (gizli bi şey yapmayalım diye) onların kontrolu altında ediyok. Hafif bi kahvaltıda sonra Grup Odası'na tikiyola, bi güzel beyni-mizi yikiyola... Söz sırası kapamıyok ki, suçumuzu sorak. Katlan-dığımız sıkıntıyı hayra yorak. Bavul bile ilk indiğim otelde kaldı... Sırtımdaki beyaz mintan gürşünü bi renk aldı. Len bi zahmet bizim il-başkanına durumu ilet de, Ankara'yla temas kursun. Ya genel af-çıkmasını sağlasın, ya beni kurtarmanın bi yolunu bulsun. Bi daha seçimlere katılmak mı?... Tövbeler tövbesi... Düşmanı-min başına gelmesin böylesi!

Çiçeği burnunda... l'ih, canı burnunda milletvekili dayın Ahmet Aldın mı payın

NE BİCİM FEDERASYON, BU KADAR KISA KAMPI GÜVEN OYLAMASINA DOĞRU KOŞULUR MU?

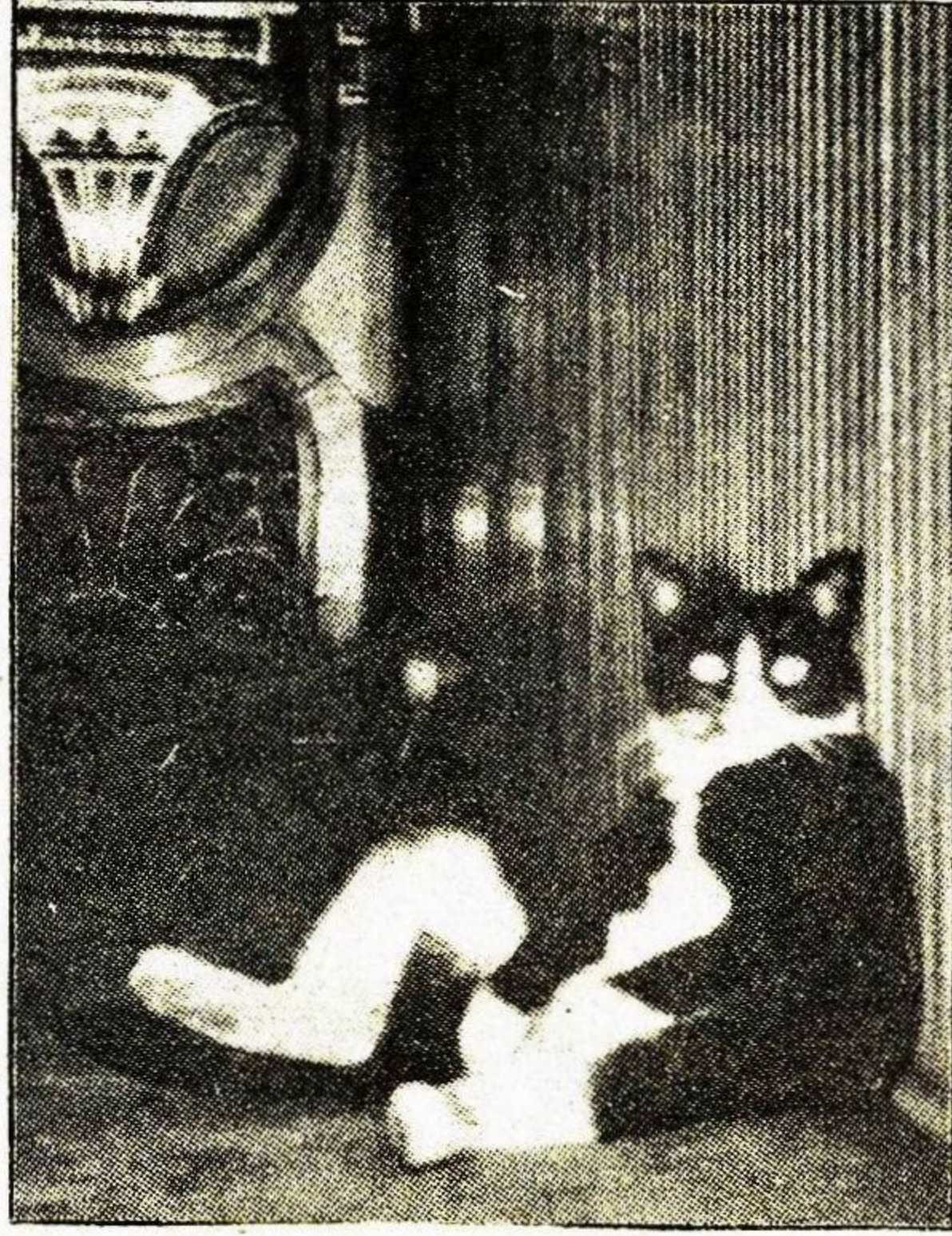

**Transferde
skandal!..**

ONA BUNA DOKUNDUK

**Yazan:
Kandemir
KONDUK**

Lengenspor'un KEDI KALECI diye 750.000'e aldığı Hektor, meğersem kedi değilmiş...İşte ispatı...

ASIL KEDİ KALECİ BU

Bu resimde ise haksızlığa kurban gittiği ve 750.000 yerine kol saati aldığı için kendini içkiye veren kedi kaleci Niyazi'yi görüyorsunuz... Aferim o da sizi görüyor...

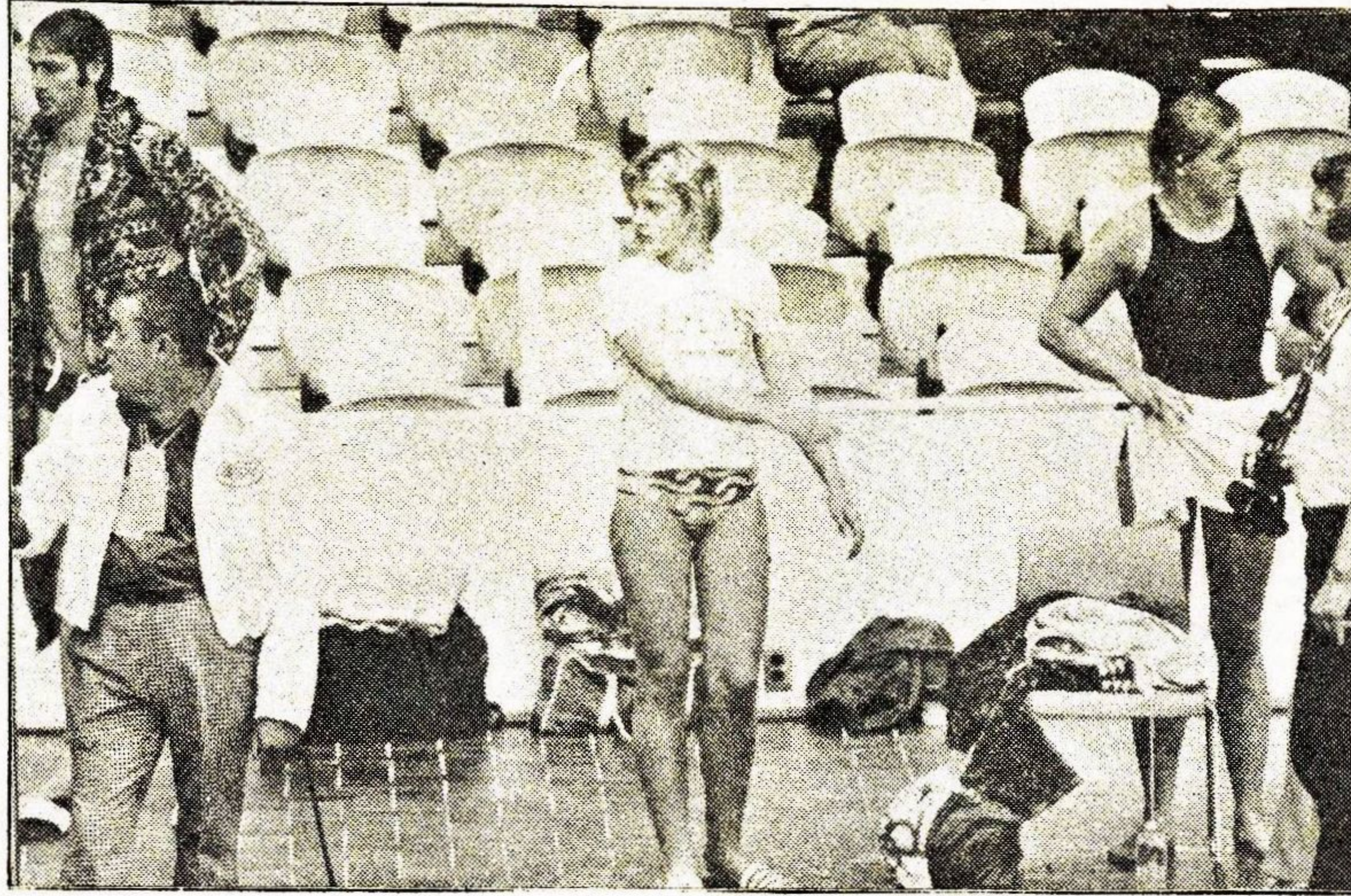
Biiiz... Kiracıyız!.. (Biracı filan diiliz)

BU HÜKÜMET...
BU DA KIRA KANUNU TASARISI...
Bu hükümet (HANGİ HÜKÜMET?..)

Bu kanunu AÇACAK... OKUYACAK.
SONRA DA KAPATACAKI..
NEYMİŞ?..

PÖFF! KOKUYA
BAK, LES KARI!..
BİRİ ONA MUTLAKA
ARAP SABUNUNDAN
SÖZETMELİ...

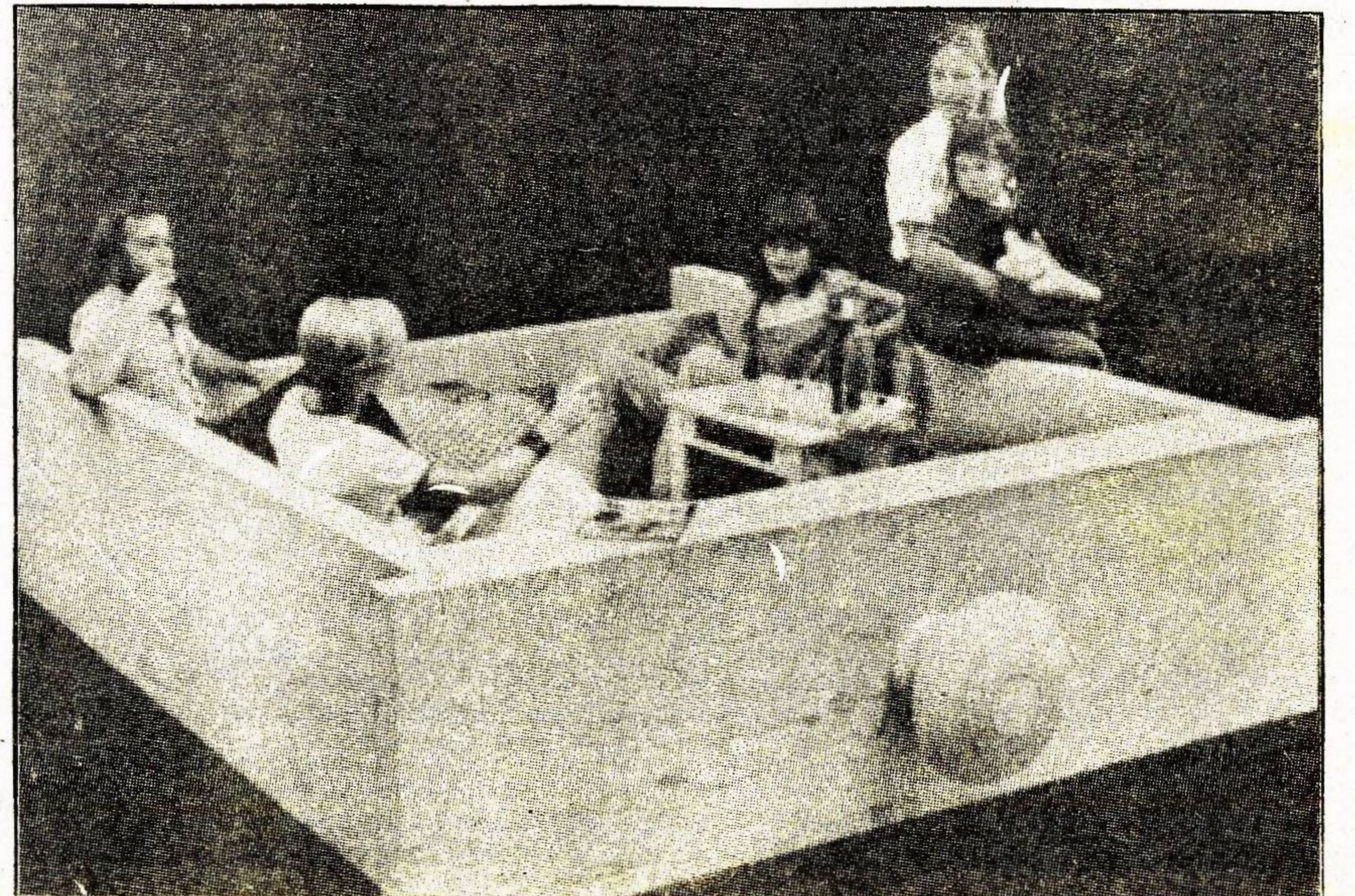
AÇIKLIYORUM!

İŞTEEE...

Soğuk hava tertibatlı olduğunu gazetelerde ilân eden lüks sinemanın seyircilerini dünkü 11.30 matinesinin antrağında görüyorsunuz. Oh olsun! Akşama kadar sabredip benim bahçeye gelmezlerse, böyle olur. **İMZA: SİNEMACI ALİBEY**
NOT: Minder bir liradır

Küçükçekmece'ye doldular

Resimde yaz mevsimiyle beraber İstanbul'un Küçükçekmece sahillerine gelen turistleri görüyorsunuz (Foto: YERYOK)

CANIM
BENİM...FİLM
ÇEKİMİ BİTTİ...
HADİ İÇERİ
GİDELİM

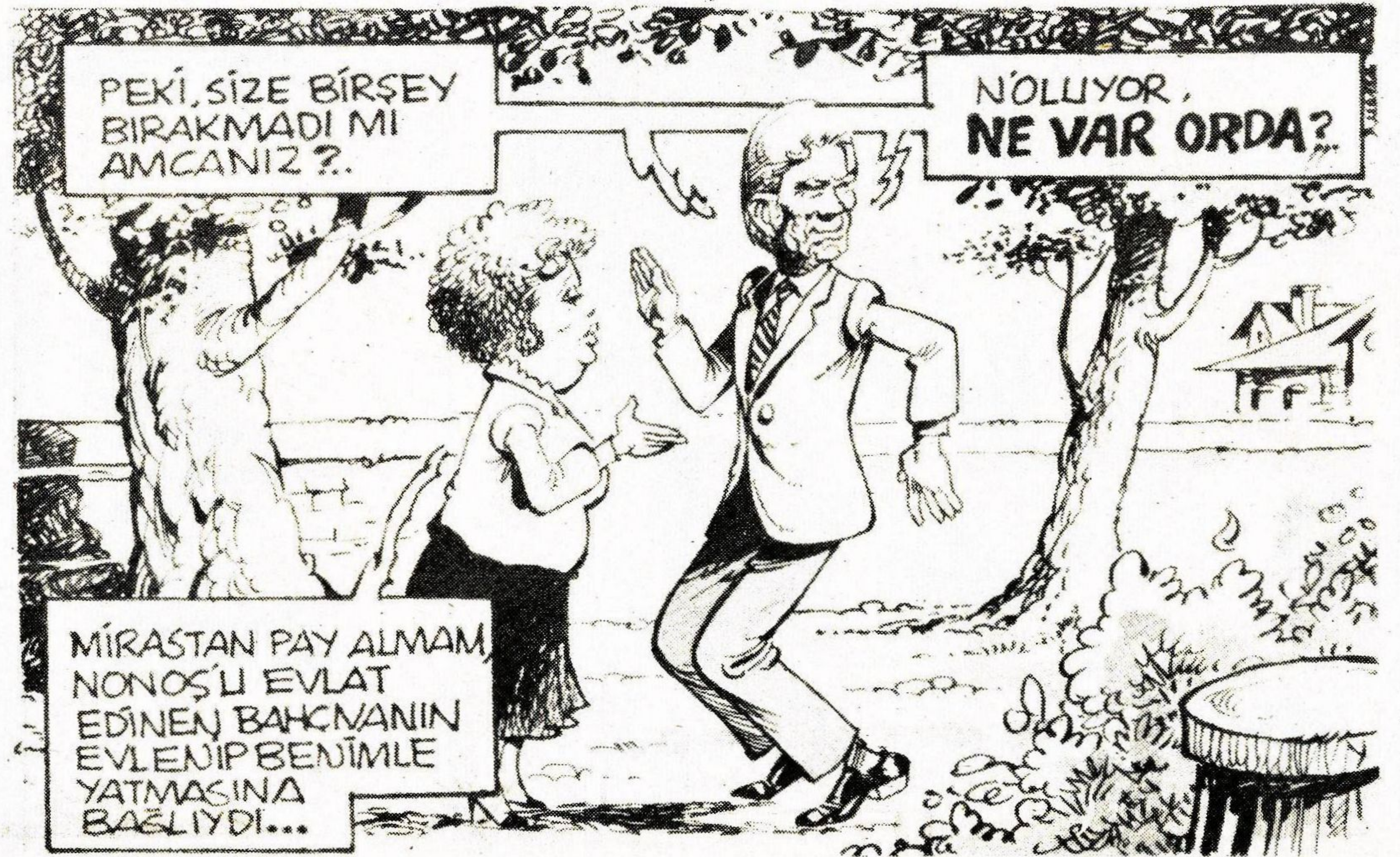
GİDELİM AMA
ÖNCE Bİ YIKAN
OSMAN, TEKE
GİBİ KOKU-
YORSUN...

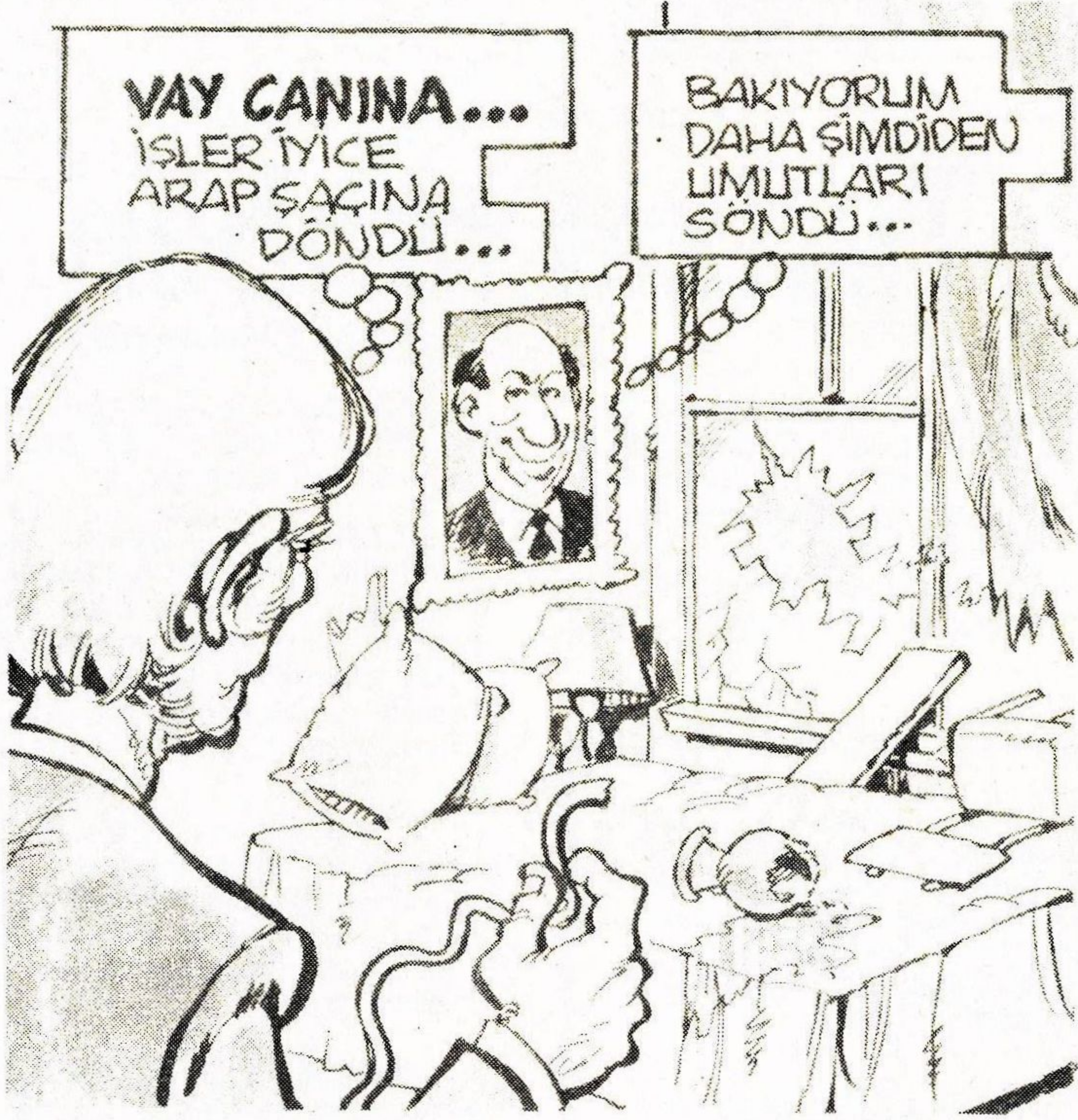
Ak saçlı delikanlı

BARNABİ CONS

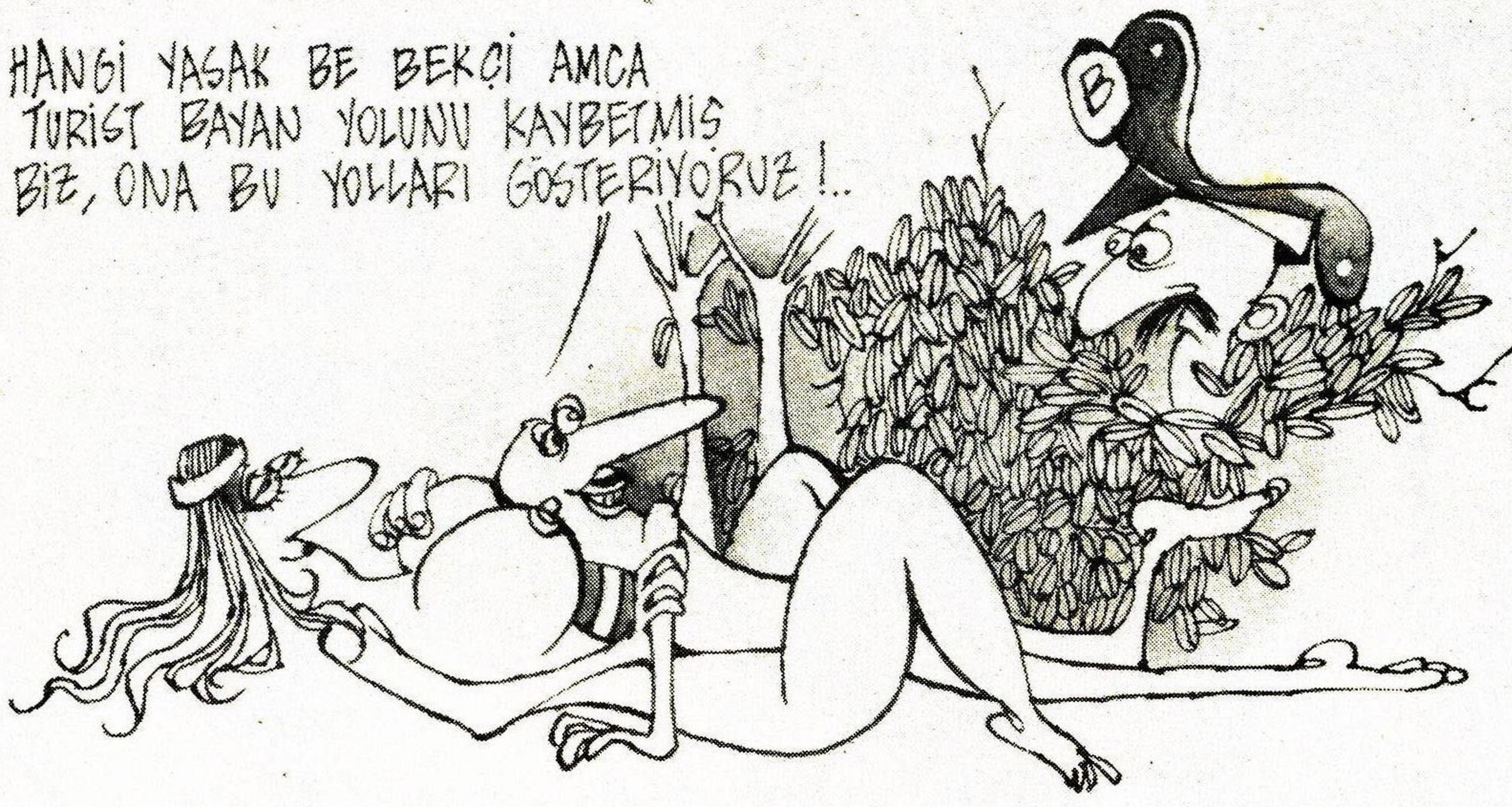
NONOŞ'UN MİRASI

Yazan: Mine ASOVA Çizen: Ragıp DERİN

HANGİ YASAK BE BEKÇİ AMCA
TURİST BAYAN YOLUNU KAYBETMİŞ
BİZ, ONA BU YOLLARI GÖSTERİYORUZ!...

SİZİ ÇOK DOLAŞTIRDIM,
BEN ÇOK YENİ REHBERİM, ŞU KÖŞEYİ
DÖNÜNCÜ AYASOFYA'YI GÖRECEĞİZ
HERHALDE

TURİSTE
YARDIM
EDİNİZ

TAŞYALIM MI MATMAZEL ABLA?

Çizen: Mahmut KARATOPRAK

Turizm rehberi

Yazan: Vedat SAYGEL

TATİL mevsimi geldi, çatı! İşte! Bir yerlere gidelim diyorsunuz ama, parasal durumunuz yaşı! Neresinden saysanız, nüfus sekiz baş. Üzülmeye değer mi, boşver be arkadaş! Anlaşıldı... Turistik bir gezi

yapmak başlıca derdiniz... Bu nedenle, masrafsız bir program sunuyor derginiz.

BODRUM: Şu bunaltıcı yaz günlerinde, baharın rahatlatıcı serinliği... Yapısına göre değişse de, ıkl metrenin üstündedir derinliği. Kıştan kalan öteberinizi bir kenara atarsanız birkaç ay rahatınıza bakarsınız.

SAMSUN: Tekel'de sıraya giderseniz, hava alırsınız. Bir köşebaşına postu sereceksiniz, kamu görevi yapan karaborsacıya bir ikibuçuk da açıktan vereceksiniz.

ÖDEMiŞ: İşte huzur içinde yaşayacağınız bir tatil cenneti! Denizi, ormanı yoksa da aldırma. Yiyin, için, gezin, tozun, sakın elinizi cebinize daldırma. Kabalık yapmış olursunuz. Adından da anlaşılacağı gibi, hayır sahibinin biri ora esnafına "Hesaplar benden" demiş ve borcunu peşinen ödemiş.

FETHİYE: Gerçekten bir içim sudur. Lokman hekimin "ye" dediği budur. Daha çok, gece yarısından sonra Beyoğlu caddelerinde volta atar, pazarlık ederseniz elli papele de yatar.

KARNİNİZİ NEREDE, KAÇA DOYURABİLİRSİNİZ?

Seyyar köfteci Niyazi'de yarım ekmek, yarım porsiyon köfte beş lira. Aynı parayla Eminönü'nde iki midye tava, Emirgan'da iki çekimlik hava alabilirsiniz. Sultanahmet'te iki simit yersiniz; Aksaray'dan dolmuşla Taksim'e kadar gidersiniz.

Hepinize bol eğlenceli, iyi tatiller.

Kılıfsız sorulara, tükürüksüz cevaplar

"Kılıfsız sorulara, tükürüksüz cevaplar" oyunumuza katılacak ÇARŞAF okurları arasında balonu en saçma sözlerle dolduracak 2 kişi, birer yıllık ÇARŞAF aboneliği kazanacak, üç hafta sonra ÇARŞAF'ta yayımlanacaktır. Bu hafta yeni bir oyun sunuyoruz. Gördüğünüz gibi cevap bizim tarafımızdan doldurulmuş, bir kare de boş bırakılmıştır. Oyuna uygun "saçma" cevabı siz de bu kareye yazıp "ÇARŞAF Tükürüksüz Cevap Oyunu 29, Molla Fenari Sokak No: 30-32 Cağaloğlu - İstanbul" adresine göndereceksiniz.

"26. Tükürüksüz Cevap Oyunu"nda bir yıllık abone kazanan okuyucularımız

Hayır!
"Namus" dergisine
poz veriyorum!...

Hayır!
Geri gelmesin diye
takoz koyuyorum!...

Seval AYIK
5559 Sok. No: 7
Kadifekale-İZMİR

Sabri TOPBAŞ
Eski Buğday
Pazarı No: 1/B
Ereğli-KONYA

GAZETE Mİ
OKUYORSUN?..

HAYIR! ORTALIĞIN
CANINA OKLIYORUM!...

Hayır!
Ben okuma bilmem.
Bunu paket yapmak
için aldım!...

Hayır!
Okumuyorum
öflüyorum!...

BUNU SİZ DOLDURUN

Politika nemize, atlayalım denize!

SEFİLLER

Yazan: Kandemir KONDUK
Çizen: Sinan GÜRDAGCIK

